

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 23 (4273) СЕРЕДА, 6 ЛЮТОГО 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Київ приймає вітання, а Москва нервує

На момент, коли верстався номер, Україна з нетерпінням чекала новин з Женеви, де завершувався багаторічний шлях країни до Світової організації торгівлі. Підписувати заключні документи у Швейцарію вирушив сам Президент України Віктор Ющенко. Повноправним членом СОТ Україна стане через 30 днів після ратифікації документа Верховною Радою.

Приєднання України до СОТ може позначитися на переговорному процесі Росії щодо вступу до цієї організації. Про це заявив журналістам віце-прем'єр РФ Сергій Наришкін, котрий курирує в уряді зовнішньоекономічну діяльність країни. Поки що ніяких нових умов з боку України висунуто не було, але в Кремлі чомусь заздалегідь відчули себе незатишно. Можливо, через інтерв'ю Віктора Ющенка агентству «Франс-прес», у якому він заявив, що має намір використати майбутній вступ України до Світової організації торгівлі (СОТ) для зміцнення українських позицій у торгових суперечках з Росією.

На кордоні — зелене світло, але не для порушників

На пунктах пропуску черг немає. Цю приємну новину вже четвертий день поспіль чують українські і польські перевізники, які майже три тижні потерпали від протестних акцій польських митників. У найбільш напружені дні кінця січня тільки на найбільшому на західному кордоні автопереході Ягодин—Дорогуськ черга вантажівок сягала 50 кілометрів. Тепер ситуація нормалізувалася.

СТОР. 5

КОРОТКО

- Учора в Кіровограді від теплопостачання від'єднали близько 50 багатоповерхівок.
- У Донецьку розпочато будівництво другої черги заводу «Ерлайт».
- У Миколаївській області триває акція «Візьми дитину в родину».
- Єдине в Україні спеціалізоване відділення «Діабетична стопа» створюється на базі Харківської міської клінічної лікарні № 2.
- Правоохоронці Одеської області вилучили контрафактний алкоголь на 120 тис. грн.

(За повідомленнями Укрінформу.)

Сесію відкрито, блокада трибуни триває

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 5 лютого

Уже традиційно сесійне засідання розпочалося в умовах блокування трибуни та президії Верховної Ради — цього разу у блокуванні взяли участь і представники коаліції, й опозиції. Щоправда, представники коаліції ставили собі за мету забезпечити умови для роботи Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка. Перед відкриттям засідання А. Яценюк звернувся до апарату Верховної Ради з проханням надати інформацію про фізичну присутність народних депутатів у залі. «До того моменту, поки не буде інформації зі столу реєстрації народних депутатів, відкривати засідання не будемо», — сказав він. З'ясувалося, що не зареєструвалося близько 50 народних депутатів. У зв'язку з цим А. Яценюк повідомив, що відсутні народні депутати будуть позбавлені зарплати за 5 лютого.

СТОР. 2

ПОДІЇ

Три села — з газом

У селах Будзин, Мостище та Суходіл Будзинської сільської ради, що в Тлумацькому районі, завершено роботи з газифікації. Наразі на території цієї сільради без газу залишилося тільки село Одаїв. Тож сільський голова Наталія Фотуйма, вітаючи селян з радісною подією, пообіцяла, що громада і влада тепер візьмуться за Одаїв, аби й тут незабаром запалав блакитний вогник, **повідомляє наш івано-франківський кореспондент Дарина НАЗАРЧУК**.

З дипломом, одначе без роботи

З-поміж тих фахівців, які минулого року звернулися до Хмельницької обласної служби зайнятості в пошуках роботи, 70 відсотків — випускники вузів. Кількість безробітних серед випускників шкіл та професійно-технічних навчальних закладів становила відповідно по 15 відсотків. Зростанню престижу робітничих професій допомогли ярмарки професій, в яких взяли участь одинадцять тисяч школярів. Під час їх проведення майже чотири десятки професійно-технічних училищ краю змогли представити свої навчальні програми і професії, що мають попит на ринку праці, **повідомляє наш хмельницький кореспондент Ірина КОЗАК**.

Два життя за 300 гривень

У селі Довге Поле Дубенського району у своєму будинку виявлено тіла літнього подружжя. Їх застрелили із мисливської рушниці. За підозрою у скоєнні злочину того само дня правоохоронці затримали 19-річного безробітного місцевого мешканця, який зізнався, що вбив старих, бо потрібні були гроші. Із хати непроханий гість забрав 300 гривень, **повідомляє наш рівненський кореспондент Олександра ЮРКОВА**.

ФОТОФАКТ

Працівник Рівненського зоопарку Андрій Трохимчук тримає одного з трьох врятованих його колегами канюків, підстрелених губителями природи.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Я ВАМ ПИШУ...

Підвищення пенсій чи часткова компенсація інфляції?

У законі про Державний бюджет України на 2008 рік розмір мінімальної пенсії (базовий показник) протягом року номінально збільшиться з 470 гривень у січні до 498 гривень у жовтні 2008 року, тобто на 28 гривень, що становить якихось 6 відсотків. Водночас зростання інфляції прогнозується на рівні 9,6 відсотка.

Чи можна подібний соціальний проект голосно йменувати підвищенням пенсій, якщо практично це лише часткова компенсація інфляції?

А. ЄМЕЛЬЯНОВ.

Чернігів.

У НОМЕР

У Центральній виборчій комісії йдуть вибори до місцевих органів влади

Триває виборча кампанія з організації та проведення позачергових і проміжних місцевих виборів, які призначені на 2008 рік.

За повідомленням відповідної територіальної виборчої комісії відбулися призначені на 3 лютого 2008 року проміжні вибори депутата Великокісницької сільської ради Ямпільського району Вінницької області.

Згідно з інформацією органів місцевого самоврядування найближчі проміжні вибори депутатів сільської ради призначено на 10 лютого. Вони пройдуть у двох селах Черкаської області.

Загалом станом на 4 лютого вже призначено 89 місцевих виборів різного рівня в 24 регіонах України. Крім того, такі вибори необхідно провести ще у 32 населених пунктах. Відповідні документи перебувають на розгляді у Верховній Раді України, яка й визначатиме дату їх проведення.

Найбільше виборчих дільниць з позачергових виборів сільських, селищних і міських голів, а також депутатів місцевих рад відкриється 16 березня 2008 року — такі вибори пройдуть у 78 населених пунктах України, повідомив відділ взаємодії зі ЗМІ секретаріату ЦВК.

У КОМІТЕТАХ

Курс на євроатлантичну інтеграцію незмінний

Учора голови комітетів з закордонних справах Олег Білорус та з питань європейської інтеграції Борис Тарасюк провели зустріч з головою підкомітету з питань Європи, старшим членом комітету у закордонних справах Конгресу США, членом підкомітету з питань Близького Сходу Робертом Векслером. У зустрічі також взяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Вільям Тейлор.

Сторони обговорили коло питань стосовно двосторонніх відносин між країнами, співпраці між Конгресом США та Верховною Радою України, євроатлантичної інтеграції України.

Голови комітетів ознайомили присутніх із внутрішньополітичною ситуацією в Україні. Вони висловилися за незмінність курсу нашої держави у напрямку європейської та євроатлантичної інтеграції. Акцентувалась увага на важливій ролі у цьому процесі українського парламенту. Зокрема, наголошувалося, що після підписання у Женеві угоди про вступ України до СОТ завершальним кроком до набуття документом чинності стане його ратифікація Верховною Радою України.

Крім того, представники української сторони наголосили на необхідності активізації інформаційного супроводження процесу подальшого руху України до членства у НАТО та висловили надію на сприяння у цьому з боку Конгресу США.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про смерть на 90-му році життя депутата Верховної Ради Української РСР сьомого—дев'ятого скликань, інваліда Великої Вітчизняної війни, Героя Соціалістичної Праці
ПРИЩЕПИ
Івана Кузьмича
і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Голова Верховної Ради України Арсеній ЯЦЕНЮК.

Керівник апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Сесію відкрито, блокада триває

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 5 лютого

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Розпочавши ранкове засідання, глава парламенту Арсеній Яценюк нагадав, що через блокування трибуни він так і не оголосив про закриття першої сесії Верховної Ради шостого скликання. Тож він закрив першу сесію та відразу оголосив про відкриття другої.

Проте надалі робота знову загальмувалася, оскільки під час численних погоджувальних рад фракціям опозиції та коаліції так і не вдалося дійти згоди. Враховуючи це, А. Яценюк повідомив про перенесення виступу Президента з посланням до Верховної Ради на інший день. Разом з тим глава парламенту зазначив, що народні депутати таки мають розпочати розгляд питань порядку денного, оскільки не існує причин для блокування трибуни. Зокрема, йдеться про звернення Президента, Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра до Генсека НАТО щодо приєднання до Плану дій, то на розгляд парламенту винесено три варіанти постанов: про повну підтримку листа, про його повну непідтримку та проект постанови, запропонований А. Яценюком, який передбачає, що референдум має проводитися безпосередньо перед вступом України до НАТО. Також 5 лютого пропонувалося розглянути питання про створення тимчасових слідчих комісій Верховної Ради з розслідування обставин порушення Конституції та законів України міським головою Харкова Михайлом Добкіним та секретарем міськради Геннадієм Кернесом, про створення тимчасової слідчої комісії з питань розслідування фактів корупції міським головою Києва Леонідом Черновецьким та про створення тимчасової слідчої комісії з питань розслідування фактів порушення Конституції та законів міністром внутрішніх справ Юрієм Луценком. Окрім цього, за словами А. Яценюка, парламентарії мали розглянути питання про скасування депутатської недоторканності та зміни до закону «Про прожитковий мінімум».

Під час обговорення народний депутат Михайло Сирота (Блок Литвина) запропонував включити до порядку денного питання про зміни до закону про державні закупівлі. А оскільки ніхто із депутатів більше не запропонував ніяких пропозицій з порядку денного, то Роман Зварич («НУ—НС») закликав підтримати його в цілому та розпочати роботу. До цієї пропозиції приєднався Іван Кириленко (БЮТ).

Однак така постановка питання призвела до посилення блокування трибуни з боку опозиції. Зокрема, Петро Симоненко (КПУ) звинуватив головуючого у порушенні Регламенту, бо, на його думку, в голосуванні взяли участь відсутні народні депутати. М. Сирота, від імені Блоку Литвина, знову заявив, що фракція підтримає порядок денний, якщо до нього буде включено питання про зміни до закону про державні закупівлі. Утім, під час голосування порядок денний підтримало лише 215 народних депутатів. Після цього Володимир Литвин зазначив, що участь Блоку Литвина в голосуванні за порядок денний визначатиметься тим, чи до нього буде внесено питання про призупинення дії закону про державні закупівлі. Проте Сергій Терьохін (БЮТ) закликав Блок Литвина визначитися із тим, що вони хочуть. «Якщо ви хочете скасувати зміни до закону про держзакупівлі від 2005 року, то це одне, а якщо ви хочете скасувати весь закон, то це призведе до того, що за декілька днів буде розкрадено весь бюджет», — заявив він.

Підбиваючи підсумки обміну думками, глава парламенту А. Яценюк сказав, що, можливо вперше у Верховній Раді, відповідно до статті 26 Регламенту було поіменно показано, кого немає в залі. Та запевнив опозицію, що голоси незареєстрованих народних депутатів не враховуватимуться. Виходячи з цього, А. Яценюк знову поставив на голосування проект порядку денного на 5 лютого, зазначивши, що першим буде розглянуто питання про внесення змін до закону про державні закупівлі, які передбачатимуть скасування змін до нього від 2005 року та повернення до попередньої редакції. Однак і на цей раз запропонований порядок денний підтримали лише 215 народних депутатів. Після цього А. Яценюк зазначив, що коли не буде знайдено порозуміння між більшістю та опозицією, то не виключено, що Верховна Рада продовжить свою роботу у форматі 226 народних депутатів. Задля пошуку порозуміння головуючий оголосив чергову перерву.

Проте сесійне засідання так і не відновилося. Як повідомив лідер фракції «НУ—НС» В'ячеслав Кириленко, коаліція була готова голосувати за всі внесені до порядку денного питання, бо навіть ті депутати, які були відсутні на початку засідання, також прибули до парламенту. «Ми забезпечили для Голови Верховної Ради умови для відкриття засідання, і Верховна Рада могла й далі ухвалювати рішення. Але після того, як почалася чергова погоджувальна рада, представники фракції Партії регіонів заблокували главу парламенту в його кабінеті», — повідомив В. Кириленко. На його думку, ці дії опозиції спрямовані на дестабілізацію задля можливого переформатування коаліції. Проте лідер «НУ—НС» запевнив, що цього ніколи не буде. Але хоч як там було, парламент після відкриття другої сесії поки що так і не зумів розпочати роботу.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ФОТОФАКТ

Акція біля Верховної Ради всеукраїнської громадської організації Громадянська компанія «Пора» з вимогою відставки обох учасників політичного скандалу — і Юрія Луценка, і Леоніда Черновецького.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Сергій ТЕРЕЩУК (Блок Литвина):

— Прикро, що вперше за всю історію українського парламентаризму не закрили сесію так, як це передбачено Конституцією України. Тому ми почувалися минулого тижня в незрозумілій ситуації. І на початку цього тижня були налаштовані аж до звернення до Генеральної прокуратури, щоб вона виступила арбітром. Однак сесія відкрилася, депутати навіть проголосували порядок денний. Наш блок налаштований на продуктивну роботу. Бо є нагальні питання, приміром, про державні закупівлі. Той, хто був в регіонах, знає, наскільки це важливо. Хворі на діабет не можуть купити інсулін, а ми розглядаємо якісь другорядні законопроекти щодо НАТО. Тому ми переконані: спочатку треба вирішити кричущі питання, а потім інші. Якщо прислухаються до таких пропозицій, то компроміс вдасться знайти. Скажімо, можна прийняти постанову: розгляд питання про НАТО після референдуму. Це зняло б напругу в сесійній залі. Утім, очевидно, що Голова Верховної Ради певною мірою залежить від коаліції, він не хоче зайняти таку принципову позицію, рівновіддалену від усіх політичних сил. І це заважає розблокувати роботу парламенту. Наш лідер Володимир Литвин має величезний досвід роботи, налагодження компромісу і готовий поділитися з керівником парламенту. Думаю, найближчим часом вдасться знайти компроміс — іншого варіанта не може бути. Питання обрання керівництва також повинно бути вирішено. Наша фракція не претендує на посади: кандидатура Першого заступника парламенту має бути від опозиції, а Блок Литвина не в опозиції, а кандидатура заступника — від коаліції, ми також туди не входимо.

Сергій МІЩЕНКО (БЮТ):

— По-перше, треба розблокувати ситуацію, що склалася у Верховній Раді. По-друге, треба прийняти низку законів, які потрібні для держави, — те, що обіцяли політики під час виборів. Зокрема, про депутатську недоторканність, імперативний мандат, зміни до закону про Конституційний Суд, соціальні і економічні закони. На жаль, нині опозиція не бажає працювати, вона знаходить будь-які зачіпки. Не було б НАТО, було б щось інше. Сьогодні ми йдемо на всі поступки опозиції, все, що вони пропонують, ми готові розглядати і голосувати. Таке враження, що опозиції чим гірше в парламенті, тим краще. (Наприклад, вони свідомо нехтують засідання комітету з правової політики.) Якщо і надалі так буде, то парламент розпустять. Переконаний, треба сідати за стіл переговорів і приймати компромісні рішення. Але і опозиція має йти назустріч коаліції. На цій сесії треба обирати заступників Голови Верховної Ради. Арсеній Яценюк —талановитий, але ще молодий, деяких нюансів парламентського життя він ще не знає. Йому потрібні помічники. Від БЮТ ми запропонували кандидатуру Миколи Томенка.

Роман ТКАЧ («НС—НУ»):

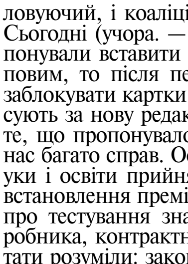
— Пошук компромісу — на завершальному етапі. Всі розуміють, що не можна безкінечно виставляти ті проблеми, які не є суспільно важливими для наших громадян. Так, «натовська» тема — дражлива, але це сьогодні не актуально. Нині бюджетна сфера кричить від закону про тендерні закупівлі, треба врегулювати ринок землі та низку інших важливих соціальних проблем, зокрема про прожитковий мінімум. Зроблено великий крок у формалізації роботи парламенту — одну сесію закрили, другу відкрили. На цій сесії не треба поспішати з обранням керівництва парламенту. Всі розуміють, що хитка більшість — ситуативна. Треба почекати, щоб до неї хтось ще приєднався. Посади заступника глави парламенту будуть для чергового компромісу. Першочергово треба приймати 12 законопроектів, які глава держави визначив як невідкладні. Я — оптиміст і переконаний: Верховна Рада працюватиме добре.

Олег ЦАРЬОВ (Партія регіонів):

— Дуже довго парламент не працював, а у депутатів накопичився великий борг перед країною. Бо багато проблем регулюються не законами, а, скажімо, постановами Кабінету Міністрів. Більше року гальмується розвиток економіки, вважаю, нам треба про це не забувати на другій сесії і приймати відповідну законодавчу базу. Однак Верховна Рада має працювати в рамках закону. І такі ініціативи керівництва держави, як лист трьох щодо готовності України приєднатися до Плану дій про членство в НАТО, не мають загалом виникати до референдуму. Народні депутати вимушені реагувати на такі небезпечні для країни речі. Серед нагальних законопроектів, які має прийняти друга сесія, — про статус російської мови.

Катерина САМОЙЛИК (КПУ):

— Друга сесія зможе працювати нормально, коли і головуючий, і коаліція дотримуватимуться і Регламенту, і законів, і Конституції. Сьогодні (учора. — **Авт.**) навіть не могли відкрити сесію. Нам навіть не запропонували вставити картки і зареєструватися. Якщо бути демократом і принциповим, то після перегукування треба було дати завдання заблокувати картки відсутніх депутатів. Звісно, всі проголосують за нову редакцію закону про державні закупівлі. Але те, що пропонувалося, — це велика провокація. Взагалі, у нас багато справ. Ось ми на засіданні комітету з питань науки і освіти прийняли рішення і розглянули питання про встановлення премій молодим кандидатам і докторам наук, про тестування знань, підтримки вітчизняного товаровиробника, контрактної служби в армії. Треба, щоб всі депутати розуміли: закон один для всіх! Поки закон не однаковий для всіх, роботи в парламенті не буде.

Записала ЛЮДМИЛА НІКІТЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

А. Яценюк запевнив опозицію, що голоси незареєстрованих народних депутатів не враховуватимуться

ЗАЯВА
депутатської фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України

Ключовими положеннями програми Народної партії та передвиборної програми Блоку Литвина є державна підтримка вітчизняних сільськогосподарських виробників, створення сприятливих умов для вільної реалізації виготовленої ними продукції.

У цьому зв'язку фракція «Блок Литвина» у Верховній Раді України висловлює свою глибоку стурбованість кризовим станом цукрової галузі України.

Зменшення гарантованих державою квот на виробництво і реалізацію цукру, низькі закупівельні ціни на сировину і цукор призвели до значного скорочення обсягів виробництва на цукрових заводах. А неконтрольована, часом відверто злочинна практика активної інтервенції імпортованого цукру-сирцю тростинного на внутрішній ринок перед початком сезону переробки цукрових буряків призводить до обвалу цін на оптовому ринку, завдаючи величезних збитків підприємствам бурякоцукрової галузі. Так, лише в 2007 році збитки виробників від реалізації цукру за ціною, нижчою за його собівартість, становили понад мільярд гривень.

Як наслідок, маємо десятки ліквідованих та порізаних на металобрухт підприємств і тисячі втрачених робочих місць, депресивний стан цілих регіонів, які спеціалізувалися на вирощуванні цукрових буряків та виробництві цукру.

Такий стан є свідченням того, що держава фактично перестала переійматися проблемами цукровиків. Між тим, з огляду на реальні перспективи вступу України до СОТ, коли буде повністю відкрито вітчизняний ринок цукру, нинішні кризові явища в галузі можуть перерости в непоправну катастрофу.

Ми звертаємося до Кабінету Міністрів України з вимогою негайно завершити підготовку проекту Закону України про цукор та ринок цукру і невідкладно приступити до розробки державної програми розвитку бурякоцукрової галузі України, яка передбачала б дієві заходи з подолання кризових явищ та реструктуризації галузі, пільгове кредитування виробників цукрових буряків і цукру, квотування обсягів імпортованого цукру-сирцю, врегулювання оптової торгівлі цукром тощо.

Фракція «Блок Литвина» заявляє про неприпустимість затягування з розв'язанням цих злободенних проблем, які створюють реальні загрози не лише для бурякоцукрової галузі України, а й для продовольчої безпеки нашої держави.

Голова фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді України Володимир ЛИТВИН.

4 лютого 2008 року.

У Херсоні об'єднуються заради подолання соціальної несправедливості

САМОВРЯДУВАННЯ

Залишатися поза політикою, не ставити за необхідне прийти до влади, а просто допомагати безпосередньо людям — таку мету ставлять перед собою учасники громадської ініціативи «Херсонський форум».

Ініціатор створення — у недавньому священнослужитель, голова благодійного фонду "Дім Надії", голова ХОО Трудової партії України **Андрій РЕВТОВ (на знімку)**. Форум об'єднав небайдужих людей, серед яких —політики, громадські діячі, депутати рад різного рівня, педагоги, журналісти, бізнесмени, священнослужителі.

— Ми не будемо критикувати чинну владу, ми будемо разом з нею вирішувати наявні проблеми. І найперше — це подолання соціальної несправедливості, коли, приміром, діти неімущих чи випускники інтернатів не можуть навчатися у вищих навчальних закладах, малозабезпеченим недоступна медична допомога, одиноким старим, особливо в селі, нема кому допомогти у придбанні дров чи вугілля. Тим часом навіть коли є люди, готові допомагати, вони стикаються з проблемами, де це робити: церквам важко знайти приміщення для служби, тим, хто радий зайняти в гуртках та секціях дітей, теж не так просто «пробити» питання. Знаю таку людину, яка здала під заставу квартиру, щоб купити в кредит спортивне обладнання й тренувати дітлахів, — каже Андрій Ревтов, котрого й обрали головою Херсонського форуму.

Щоб не загадувати наперед, учасники форуму поставили перед собою конкретні завдання на найближчий час. Це буде допомога в організації реабілітації онкологічним хворим, дітям-інвалідам, сприяння у вирішенні проблем малого та середнього бізнесу, де зайнята чимала частина населення області. А ще Херсонський форум ставить мету відроджувати й пропагувати серед населення сімейні традиції й цінності. Для чого й проголошує травень нинішнього року місяцем сім'ї в області. «Адже ми живемо лише тоді, коли живемо заради інших», — переконаний Андрій Ревтов.

Алла БРУСИЛОВА.
Фото автора.

ЮВІЛЕЙ

Шановний Михайле Михайловичу Сорока!

Ви очолюєте «Урядовий кур'єр». Рубіжні події спонукають до переосмислення сутності пройденого і визначення перспектив. На Вашу долю випало чимало складних і визначальних рішень. Всі, хто Вас знає, однозначно засвідчують, що ті рішення були на благо людям. Важко давалося, але позиція на вістрі загальнодержавних подій хай і зарубцювалася на серці, однак не зламала стремління залишатися вірним обраному шляху. Тепер Ви можете впевнено дивитись у майбутнє, бо за Вами нема зерна неправди. Попереду ще багато звершень, роботи, важливих завдань.

Тож бажаємо щастя, здоров'я, родинного благополуччя.

«Голос України».

Запаливши газ, депутат вселив надію на краще майбутнє

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

На Різдво в селі Загребелля Сосницького району на Чернігівщині спалахнув блакитний вогник природного газу. Проте від серйозного задуму і перших кроків до одного з благ цивілізації тут минуло не одне десятиліття. Своїх коштів завжди бракувало. А ось посприяти, допомогти — хто лише не обіцяв! Проте слова, сказані, як правило, під вибори, так і залишались словами.

Говорив тут про допомогу і народний депутат України від Блоку Юлії Тимошенко Олег Ляшко. Говорив гарно, зачарував ораторським хистом. І Загребелля мало не всім селом проголосувало за БЮТ. Які ж були здивування та втіха сільчан, коли ще до виборів тут почали рити траншеї та вкладати труби. За сприяння Олега Ляшка на означені роботи частину фінансування було знайдено в бюджеті, ще частину зібрали люди.

Тож не дивно, що народного депутата напередодні Різдва зустрічали в селі оваціями. Та він не збирається зупинятися на досягнутому.

— У Сосницькому районі понад 40 населених пунктів. Станом на початок 2007 року було газифіковано єдиний. Хоча ми можемо і зобов'язані щорку газифікувати в районі по декілька сіл, — казав Олег Ляшко людям. — Тому вже зараз за кошти виділених з Чернігівщини Юрія Коптєва, знайденого бютівцями аж у Москві, виготовляється проектно-кошторисна документація на будівництво підвідних газопроводів до сіл Спаське, Чорнотичі і Волинка, а зі Спаського газова мережа проляже до Конятина і Змітнева.

Після Загребелля заїхав народний депутат і до Спаського. Тут також на зустріч із ним зібралась повна зала. Прибув навіть голова сільради із сусіднього Змітнева, якого того дня звітно-виборна партійна конференція переобрала першим секретарем райкому Соцпартії. Змітнівський голова прийшов не лише послухати Олега Ляшка, він заготував папір із проханням виділити дві тисячі гривень на придбання меблів для дитячого садка, що відкрився в їхньому селі. Ляшко, який сам з інтернатівських, одразу дав гроші, але то був би не він, якби не спитав: а чого ж, мовляв, партійці-соціалісти на своїй конференції не скинулись по 5 гривень на підтримку дітям? Сільський голова на те слів підходящих не знайшов, а тільки по-філософськи розвів руки, в одній з яких були гроші від Ляшка.

***

А вже на Водохреще був Олег Ляшко з-поміж почесних гостей на запалюванні газу в Харитонівці Срібнянського району тієї ж Чернігівщини. Нелегкий був шлях і до цього свята. Та народний депутат допоміг із виділенням бюджетних коштів на будівництво підвідного газопроводу до села, а також посприяв у розв'язанні тендерних проблем. Пообіцяв Олег Ляшко допомогти з газифікацією й місцевої школи.

Олексій ЛЕНСЬКИЙ.

На знімку: народний депутат України Олег Ляшко на зустрічі з мешканцями села Харитонівка.

Фото автора.

У НОМЕР

У Донецької міськради два пріоритети: метро і російська мова?

На будівництво метрополітену в Донецьку з міського бюджету у 2008 році буде виділено майже 30 мільйонів гривень. Таку цифру закладено в програмі, прийнятій на сесії міської ради. В обласному центрі очікують, що ще 209 мільйонів гривень на метро виділять з державного бюджету, 60 мільйонів — із обласного. У зв'язку з прокладанням нової лінії відселять мешканців деяких будинків — це обійдеться в 17 мільйонів гривень. Тим часом голова обласної ради Анатолій Близнюк раніше заявляв, що витрати на метро повинен нести державний, а не місцевий бюджет. Тож не виключено, що область відмовиться фінансувати будівництво.

Серед інших великих об'єктів цього року — інформаційно-бібліотечний центр Донецького державного технічного університету та новий стадіон футбольного клубу «Шахтар». У планах — реконструкція приміщень під нове училище олімпійського резерву імені С. Бубки, фондових оранжерей Донецького ботанічного саду, стаціонару міської лікарні в Кіровському районі, жіночої консультації в Пролетарському районі, двох міських парків культури і відпочинку. Передбачається спорудити 234 тисячі квадратних метрів житла, придбати 12 нових трамваїв, 20 тролейбусів, 25 автобусів великої місткості і 10 — середньої.

На цій самій сесії депутати ухвалили програму розвитку російської мови. На її реалізацію із бюджету спрямують 300 тисяч гривень. Програма передбачає видання російськомовної літератури і періодики, а також проведення заходів — наприклад, Дня російської мови (за рішенням обласної ради він відзначається 6 червня, у день народження Олександра Пушкіна).

Ліна КУЩ.

Міністр праці та соціальної політики Людмила Денісова пропонує реформувати систему зайнятості та більше заохочувати людей до праці *(Укрінформ)*

Столична прокуратура вимагає повернути ліси Пущі–Водиці міській громаді *(Укрінформ)*

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Митцям нагадали, що театр — не супермаркет

Голова облдержадміністрації Микола Палійчук, зважаючи на численні протести мешканців міста, розпорядився заборонити влаштовувати у музично-драматичному театрі ім. І. Франка торгівлю одягом та взуттям. У цій мистецькій установі з деяких пір різні ярмарки та базари з'являються частіше, ніж прем'єри вистав. Владу це турбує ще й тому, що за архітектурне оздоблення цього приміщення група митців свого часу отримала Шевченківську премію.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЧЕРНІГІВ

Пандуси цивілізували Шабалинів

У Шабалинові Коропського району біля соціально-важливих закладів встановлено пандуси. Тепер люди з обмеженими фізичними можливостями мають змогу без сторонньої допомоги відвідати сільраду, магазин, клуб, будинок для одиноких та престарілих громадян, контору сільгосппідприємства. Доступними для інвалідів стали й установи, розміщені в адміністративному приміщенні, зокрема відділення зв'язку, амбулаторія, філія Ощадбанку.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ЗАКАРПАТТЯ

Вимагав хабар за термінове виготовлення паспорта

До обласного управління СБУ звернувся мешканець одного з районів і заявив, що за термінове виготовлення закордонного паспорта дав першу частину «мзди» начальникові районного відділу віз і реєстрації. Другу частину хабара мав вручити при отриманні документа. Саме тоді липкорукого службовця затримали співробітники УСБУ. Загальна сума хабара —1460 гривень. За цим фактом порушено кримінальну справу.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

ОДЕСА

Відкрили ковзанку. На черзі — хокейна школа

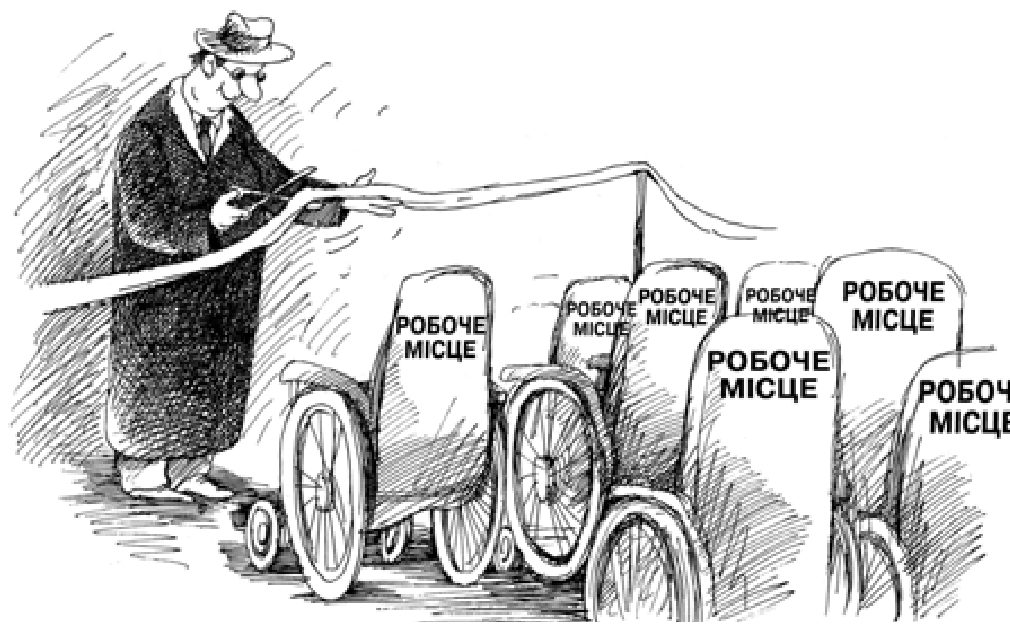
В найбільшому спальному районі міста — на житловому масиві Котовського — відкрили ковзанку «Умка». Це стало святом не тільки для дітей, а й для дорослих, адже льодовий п'ятачок буде працювати 12 годин на добу. На відкриття ковзанки прибули відомі одесити: чемпіон світу з фігурного катання Віктор Петренко та олімпійські призери Олена Грушина і Руслан Гончаров. Не сьогодні-завтра тут почне працювати секція фігурного катання. А незабаром обіцяють відкрити хокейну школу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Служба зайнятості працевлаштує 11 тисяч інвалідів

Протокол про наміри спільної діяльності підписали днями Державний центр зайнятості та Фонд соціального захисту інвалідів. Відтепер установи разом підшукуватимуть роботу людям з особливими потребами.

За законом чотири відсотки робочих місць на підприємствах має резервуватися для інвалідів. Сьогодні в Україні більше двох з половиною мільйонів таких людей, з них працюють лише 390 тисяч. У підписаному протоколі регламентовано спільні дії двох фондів щодо працевлаштування інвалідів.

— Усе дуже просто, — пояснює тонкощі майбутньої співпраці директор Державного центру зайнятості Володимир Галицький. — Приміром, фонд соціального захисту інвалідів на своїх комісіях вирішив створити 7 або 8 спеціалізованих робочих місць у Черняхівському районі Чернігівської області, ця інформація надходить до нас, а ми, у свою чергу, підшукуємо людей, які там живуть, якщо треба навчаємо їх і пропонуємо зайняти ці місця.

У такий спосіб у 2008 році роботою забезпечать не менш як 11 тисяч осіб з інвалідністю. При цьому понад 900 людей планують працевлаштувати з наданням дотацій роботодавцям.

Як зазначив директор Фонду соціального захисту інвалідів Валерій Малькин, останнім часом серед підприємств намітився попит на людей з обмеженими можливостями. Здебільшого через небажання сплачувати штрафи. Утім, більшість роботодавців думають лише про прибутки, й інвалідів беруть неохоче. Тим часом підприємства, що виконують норму з працевлаштування, користуються додатковими «пільгами».

— Ті, які мають 50% і більше інвалідів, звільняються від податків регіональними комісіями облдержадміністрації і мають право на отримання безповоротної фінансової допомоги на придбання спеціалізованого обладнання або безвідсоткового кредиту до 3 років, — каже Валерій Малькин і констатує: «На жаль, таких підприємств практично немає».

Водночас зростає кількість охочих до праці інвалідів. Торік, нагадують чиновники, парламент ухвалив поправки до законодавства, які змінили статус інваліда. Люди з особливими потребами одержали право ставати на облік у центр зайнятості та в разі відсутності для них відповідної роботи отримати статус безробітного й допомогу з безробіття.

При цьому протягом останніх шести років кількість інвалідів, які звернулися за послугами до державної служби зайнятості, збільшилася майже у три з половиною рази.

Наталія ОВДІЄНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Жителі Українки протестують проти будівництва кільцевої дороги

Справжньою бідою для столиці стали затори на дорогах. Міська влада намагається вирішити цю проблему шляхом спорудження нової кільцевої дороги. Восьмисмугова траса, що обійдеться державі та інвесторам у 20 мільярдів гривень, пройде через Бориспільський, Обухівський, Васильківський, Вишгородський, Броварський райони області.

Але мешканці міста Українка почали бити на сполох. Вони виступають проти будівництва автомагістралі в безпосередній близькості від своїх житлових будинків.

— Траса пройде в районі річки Стугна, де розташована рекреаційна зона, — коментує ситуацію «Голосу України» секретар міської ради міста Українка Наталія Касьянович. — Крім того, для її будівництва доведеться знищити 12 гектарів лісопаркової зони — єдине місце відпочинку місцевих жителів. Сьогодні забрудненість міста на критичному рівні. Адже Трипільська ТЕС викидає за рік більш як 94 тисячі тонн шкідливих речовин. Середньомісячна концентрація двоокису азоту перевищує допустимий рівень в 1,4 разу. Якщо тут пролягатиме автомагістраль із мінімальною завантаженістю 40 тисяч автомобілів на добу (прогнозують 50—80 тисяч), допустимі норми будуть перевищені в десятки разів. Це може призвести до екологічної катастрофи. Міськрада запропонувала обласній адміністрації альтернативний проект будівництва дороги, який не зачіпає зони відпочинку городян і не завдає шкоди екології міста. Проте він не був врахований.

За словами Наталії Касьянович, крім того Київською обласною адміністрацією прийнято рішення про виділення майже 70 гектарів земельних ділянок у межах міста. Уже видано відповідне розпорядження. Саме по цій землі повинна в майбутньому пройти кільцева дорога. Держава через кілька років викуповуватиме ці ділянки за комерційними цінами у власників. Коштує вона недешево. Ціна однієї сотки — близько 20 тисяч доларів.

Нагадаємо, що міська влада планує побудувати другу кільцеву дорогу навколо столиці до 2015 року. До 2012 року розраховують закінчити половину будівництва. Автомагістраль має з'єднати три міжнародні і чотири національні транспортні коридори.

Олександр ПЕКНИЙ.

ФОТОФАКТ

У зв'язку з виниклою позавчора пожежею на шахті «Куйбишевська» в Донецьку, про що повідомлялося в нашій газеті, на підприємстві заборонено ведення всіх робіт, крім аварійно-рятувальних.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Шахраї прибрали до рук пам'ятку архітектури

Вінницька прокуратура порушила кримінальну справу за фактом незаконного заволодіння частиною будинку в центрі Вінниці, що є пам'яткою архітектури місцевого значення. За словами старшого помічника прокурора Олександра Вікула, право власності на частину приміщення набуто шляхом шахрайства та підробки документів. Йдеться про відоме ще з радянських часів кафе «Вогник» на першому поверсі та підвальне приміщення. Площа приватизованого об'єкта — 411,5 кв. метра. Щоправда, у постанові Тульчинського районного суду, який задовольнив позов КП з однойменною назвою до регіонального відділення фонду Держмайна у Вінницькій області про безпідставну заборону приватизації, значиться інша площа — 371,9 кв. метра. Зміни в цифрах відбулися, коли документ везли до бюро технічної інвентаризації. Кошти за приміщення в сумі 107 210 гривень підприємці чомусь переказали... Пенсійному фонду. Але судця й на це не звернув увагу. Через деякий час, зрозуміло, гроші повернулися назад до підприємців, як переказані помилково.

— Пам'ятки архітектури взагалі не підлягають приватизації, — каже керівник регіонального відділення ФДМУ у Вінницькій області Петро Гижко. — Тому ми оскаржили рішення суду, який розглядав питання дуже оперативно, але чомусь без участі наших представників. Можливість ознайомитися з постановою суду нам надали майже через два місяці після її прийняття. Суд скасував свою постанову, як кажуть юристи, за нововиявленими обставинами. Тим часом об'єкт уже двічі перепродали. Тож повернути його державі буде дуже проблематично.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

В аеропорту зробив вимушену посадку Ан-12

У Рівненському аеропорту зробив вимушену аварійну посадку літак Ан-12, який прямував з Вірменії у Дубаї (Об'єднані Арабські Емірати). Про ймовірну небезпеку з борту літака повідомив командир екіпажу, на що оперативно відреагував диспетчер аеропорту. Аварійні служби готові були надати допомогу, втім, усе обійшлося благополучно. Ніхто з членів екіпажу не постраждав. Літак опечатали в аеропорту, і тепер комісія державної авіаслужби вивчає причини вимушеної посадки. Як повідомив рівненський транспортний прокурор Олексій Корольов, це вже третя аварійна посадка цього літака у Рівному.

Євген ЦИМБАЛЮК.

ФОТОФАКТ

У Києві біля Палацу спорту, де проходить виставка виробів з хутра та шкіри, відбувся видовищний мітинг-протест під назвою «Звірі не носять чужих шуб», спрямований проти винищення диких звірів заради вдяганок.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Були наївні — зосталися й без гривні

Дві незнайомі молоді жінки обібрали пенсіонерку з Кам'янця-Подільського просто посеред вулиці. Старенька зупинилася на запрошення послухати інформацію про акцію, яка має днями бути в універмазі «Ювілейний». До слова, заклад давно на ремонті, але жінка ніби забула про це. Її зачарували слова зустрічних: можна буде значно збільшити свої заощадження. Для цього їх треба зареєструвати в агентів, тобто у них самих. До розмови приєднався й чоловік, котрий схвально відгукнувся про акцію, сказав, що теж бране в ній участь. Бабуся метнулася додому і принесла все, що зібрала «на чорний день», — сім тисяч гривень. Шахрайки перерахували гроші, поклали до конверта, заклеїли його та наказали до дня акції не відкривати. Удома пенсіонерка усе ж заглянула до конверта та виявила... звичайнісінькі папірці.

За повідомленням помічника начальника міського відділу внутрішніх справ зі зв'язків із громадськістю та ЗМІ Елеонори Костинської, кожного кварталу в місті фіксують щонайменше один факт шахрайства. Піймати шахраїв непросто, бо, як правило, вони — заїжджі.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На кордоні — зелене світло, але не для порушників

Так, у ніч з понеділка на вівторок в обидва боки українсько-польського кордону пропущено 390 великотоннажних автопоїздів, рівно стільки, скільки прибуло сюди. Як повідомив начальник Ягодинської митниці Віталій Кучман, в Дорогуську на зміну щодня виходить по 18 митників (у критичні дні було по чотири). Щоб кадрово підсилити пункти пропуску на кордоні, сюди з внутрішніх митниць Польщі відряджено 27 досвідчених працівників. Протестна акція польських митників призвела до зміни вищого керівництва митної служби Польщі. Відтепер її очолює Яцек Капіца.

Вчорашній день відзначений на Ягодинській митниці ще однією подією. О четвертій годині ранку під час митного огляду в мешканця Волинської області Р. за обшивкою автомобіля виявлено 393,5 тисячі доларів США, які він намагався нелегально ввезти на територію України. Кошти вилучено, а за фактом порушено кримінальну справу.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: нелегкі дні переживає начальник Ягодинської митниці Віталій Кучман (другий зліва).

Фото автора.

ЄС переконує Азербайджан підтримати газопроводи в обхід Росії

Диверсифікованість джерел і маршрутів енергоресурсів — тема номер один для Євросоюзу. Європа всіляко підкреслює переваги проектів Nabucco та Транскаспійського газопроводу і закликає Азербайджан до співробітництва в їхній реалізації. У понеділок обговорити райдужні перспективи доставки газових ресурсів Каспію в обхід Росії до Баку прибули представники «трійки» ЄС.

Ці переговори викликають особливий інтерес у світлі нещодавніх заяв Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, зроблених на засіданні Комітету з питань іноземних справ Європарламенту. Нагадаю, вона запропонувала Європейському союзу побудувати новий газопровід «White Stream» («Білий потік») — з Туркменистану через Азербайджан у грузинський Супса, а потім по дну Чорного моря через Крим у напрямку ЄС.

Однак раніше президент Ільхам Алієв заявив, що Азербайджан не має наміру сам ініціювати проекти з доставки природного газу зі східного берега Каспію через свою територію до Європи. Офіційний Ашгабат, у свою чергу, заявив, що не розуміє, про що говорила з європейцями Юлія Тимошенко, хоча пізніше прем'єр заявила журналістам, що після повернення з Брюсселя зустрічалася з послом Туркменистану в Україні, і вони досягли цілковитого взаєморозуміння.

Як заявив журналістам діючий голова ОБСЄ, міністр закордонних справ Словенії Димитрій Рупль, на переговорах у Баку обговорювали перспективи співробітництва в енергетичній сфері не тільки між Азербайджаном і ЄС, а й між Азербайджаном і Туркменистаном.

При цьому комісар Євросоюзу з питань безпеки Беніта Ферреро-Вальднер додала, що ЄС має меморандуми про взаєморозуміння в сфері енергетичного співробітництва з Азербайджаном і Казахстаном. Ведеться робота і з Туркменистаном.

Поки що в Азербайджану достатньо своїх запасів, щоб заповнювати діючий у напрямку Заходу трубопровід Баку—Тбілісі—Ерзерум. У листопаді із запуском трубопроводу Караджабей—Комотіні між Туреччиною і Грецією Азербайджан одержав прямий вихід на ринок ЄС. І Афіни вже висловили бажання щорічно купувати 1 млрд. кубометрів азербайджанського газу. Ще десь 8—9 млрд. кубометрів газу з азербайджанського родовища Шах-Деніз готова купувати Італія.

Прокачування газу передбачається здійснювати по газопроводу між Грецією та Італією, що його буде побудовано до 2010 року. До 2015 року з розробкою проекту «Стадія-2» видобуток газу на родовищі Шах-Деніз сягне 20 млрд. кубометрів на рік, а до 2020-го — 50 млрд. кубометрів. Частину експортного газу, за оцінками місцевих експертів, Азербайджан міг би транспортувати до Європи трубопроводом Nabucco (Туреччина—Болгарія—Румунія—Угорщина—Австрія) у разі реалізації цього проекту.

Яна СТАДІЛЬНА.

Багато шедеврів можуть розвалитися, як ваза в Літньому саду

У Санкт-Петербурзі забили тривогу. Нині в місті нараховується більше двохсот пам'ятників, що потребують негайної реставрації. За словами заступника з наукової роботи Державного музею міської скульптури Надії Єфремової, на багатьох з них утворилися тріщини та інші дефекти, що викликає занепокоєння музейників.

Наприклад, пам'ятник Миколі I на Ісаакіївській площі. «Усі маячки на порфіровому облицюванні порвані. Це означає, що плити з червоного порфіру, якими прикрашено пам'ятник, можуть тріснути і розвалитися», — пояснила Єфремова. Причиною цього, за словами експерта, могла стати сильна вібрація від автотранспорту і потрапляння в тріщини вологи. Ще один приклад — Олександрівська колона на Двірцевій площі. На ній теж виявлено тріщини.

А в ніч на 12 січня в Санкт-Петербурзі розкололася навпіл порфірова ваза біля Карпієвого ставка в Літньому саду. Вазу виготовили в 1838 році шведські майстри на Ельфдальській королівській фабриці, і Карл XIV подарував її Миколі I. Остання реставрація вази проводилася в 1960-х роках.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

А ЯК У НИХ?

Латвійці мають шанс одержати наркоз від глави Сейму

Анестезіолог районної лікарні в місті Вентспілс 42-літній Гундарс Даудзе і після свого обрання у вересні головою Сейму Латвійської Республіки продовжує поєднувати парламентську діяльність з лікарською.

«Намагаюся брати по три чергування на місяць за рахунок свого вільного часу», — скромно каже пан Даудзе. Він розповів «Голосові України», що багато сил і часу витратив на роботу санітаром, медбратом, практикантом і реаніматологом-анестезіологом. Тепер йому не хочеться втрачати навички і надійну роботу в лікарні. А що стосується другої роботи, в Сеймі, то вона ж тимчасова, вважає глава латвійського парламенту.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

СВІТ КОРОТКО

ІТАЛІЯ

Спікер не сформував уряд

Франко Маріні не зміг привести політичні сили Італії до єдиної позиції. Тепер президент Джорджо Наполітано повинен прийняти рішення про розпуск парламенту і призначити нові вибори. Нагадаємо, чергова урядова криза в Італії почалася 24 січня, коли з правлячої лівоцентристської коаліції, очолюваної прем'єр-міністром Романо Проді, вийшла партія «Союз демократів за Європу». Коаліція втратила більшість у Сенаті, і Проді подав у відставку. 30 січня президент Італії доручив сформувати новий уряд спікеру Сенату Франко Маріні. Але проти виступила консервативна опозиція на чолі з Берлусконі, яка наполягає на негайних виборах.

РОСІЯ

Небезпечна країна для журналістів

«За Путіна чотирнадцять журналістів були вбиті у прямому зв'язку зі своєю професійною діяльністю, що ставить Росію на третє місце у списку найнебезпечніших для преси країн світу», — сказано в доповіді Комітету захисту журналістів. Відзначається також, що «критично налаштовані російські ЗМІ і неурядові організації піддавалися переслідуванням або зовсім закривалися». А загалом протягом минулого року у світі загинуло 56 журналістів. Більше половини з них — 32 особи — знайшли смерть в Іраку, дуже небезпечними залишаються Сомалі та інші країни третього світу.

ГРУЗІЯ

Опозиція поновлює мітинги?

Об'єднана опозиція має намір провести 7 лютого у Тбілісі акцію протесту. Про це повідомив один із лідерів опозиціонерів Звіад Дзидзигурі. «Ми маємо намір представити населенню факти фальсифікації президентських виборів», — заявив він. Водночас опозиціонер повідомив, що в парламенті тривають переговори з владою щодо висунутих опозицією вимог. «Якщо наші вимоги не будуть виконані, то 15 лютого почнеться перманентний мітинг. Тоді вимоги будуть радикальніші», — пообіцяв Дзидзигурі.

ЧИЛІ

Сильний землетрус

Землетрус магнітудою майже 6,5 бала за шкалою Ріхтера стався на півночі Чилі. Про жертви і руйнування не повідомляється. Епіцентр знаходився в чилійській частині гірського ланцюга Анд за 88 кілометрів на північний захід від портового міста Ікіке. За інформацією місцевих ЗМІ, внаслідок землетрусу відбулися сходи зсувів у районі епіцентру. В самому Ікіке було зафіксовано короткочасне відключення електрики і телефонного зв'язку.

Французи презентували новий пасажирський потяг, що рухатиметься зі швидкістю 350 км/год *(Укрінформ)*

Багатодітним сім'ям Хмельниччини за рік виплачено допомогу на 1 мільйон 930 тисяч гривень

КРИМІНАЛ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Прикарпатська міліція вчить вкладників, як донести заощадження додому

УМВС України в Івано-Франківській області звернулося до вкладників Ощадбанку: під час перереєстрації та виплат компенсацій дотримуватися певних правил, щоб не стати жертвами кишенькових злодіїв, аферистів та грабіжників. Зокрема, правоохоронці радять людям не лічити купюри на виду, тримати гаманець у внутрішній кишені, не довіряти випадковим людям отримувати гроші за дорученням, уникати безлюдних місць, звертати увагу на номерний знак, сідаючи в таксі чи маршрутки, не демонструвати водієві вміст свого гаманця. Варто також подбати, щоб на зупинці автотранспорту чи біля будинку людей похилого віку, а саме такими є переважна більшість вкладників, їх зустрічали родичі чи знайомі. Поради не надто складні, кажуть міліціонери, але дають впевненість, що свої вистраждані заощадження вкладники донесуть додому.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЖИТОМИР

Вкрав ноутбук, бо не навчили читати

Десятирічний хлопець вкрав ноутбук з кабінету стоматологічної поліклініки. Дорогу техніку, що коштує близько чотирьох тисяч гривень, він продав на вулиці випадковому перехожому всього за 200 гривень. Працівникам міліції вдалося затримати і цього хлопця, і покупця. Під час розслідування виявилося, що, хоча його ровесники навчаються вже в четвертому класі, хлопець досі вважається першокласником, майже не вміє читати й писати, бо у школі його бачили дуже рідко. А все тому, що в сім'ї на нього не звертали уваги. Нині вирішують питання про позбавлення батьків батьківських прав.

Олексій КАВУН.

ЧЕРНІГІВ

Шахрай «кинув» чернігівців на 20 тисяч гривень

Інтригуючу аферу вдалося розкрити чернігівським правоохоронцям. До міста приїхав енергійний молодик, який улаштувався на роботу в меблеву фірму. Він одразу вразив її працівників своєю ініціативністю та працьовитістю. А документи обіцяв пред'явити через два тижні (мовляв, їх йому надішлють). На ноутбук він «скачав» усіх клієнтів меблевиків. Невдовзі замовники давали новому співробітникові аванси за виконання роботи. У такий спосіб шахрай зібрав 20 тисяч гривень і поїхав спокійно у Луцьк до дружини. Як з'ясувало слідство, подібні оборудки зловмисник уже прокрутив в Івано-Франківську та Луцьку. Тепер йому доведеться відповідати за скоєне перед законом.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює щирі співчуття нашій колезі Валентині Миколаївні Восколович у зв'язку з непоправною втратою — передчасною смертю її брата **БІЛОШИЦЬКОГО Володимира Миколайовича.**

6 лютого — День «антарктичної України»

КАЛЕНДАР

Радянський Союз мав 14 науково-дослідних станцій в Антарктиді. Третину з них фінансово і кадрово цілком забезпечувала Українська РСР. Та коли тодішній директор Українського центру антарктичних досліджень П. Гожик звернувся до Москви у відповідну установу, щоб виділили Україні хоч одну станцію, враховуючи вагомий внесок республіки в дослідження шостого континенту, у відповідь отримав порцію неприязної великодержавної параної.

Саме тоді перший посол України в Лондоні академік С. Комісаренко ініціював проект «Фарадей». Зважаючи на наявність у Харкові, Києві та Львові установ та досвідчених кадрів, Великобританія подарувала найпершу станцію на шостому континенті, що виявила озонову дірку. Належало вчасно прийняти великодушний подарунок — до 7 лютого 1996 року. Це стало найризикованішою справою. Шалені опоненти виходу України на 6-й континент — Росія та Чилі — доклали всіх зусиль, щоб українські полярники не добралися вчасно. Запізнення означало втрату не тільки станції, а й нагоди мати «антарктичну Україну». Опоненти тужилися щосили. Чилійська спецслужба навіть виділила майже 100 тисяч доларів США тому, хто скоїть будь-яку серйозну перешкоду, включаючи й потоплення українських учених-полярників у бурхливих водах протоки Дрейка, аби в жодному разі не допустити Україну на шостий континент. Але патріотизм першого українського латиноамериканіста, журналіста-міжнародника Михайла Роя та допомога аргентинських друзів виявилися сильніші за підступні плани: патріоти переграли іноземні спецслужби з торбами доларів, організували криголам аргентинських ВМС і вчасно, гарантовано, безпечно і безкоштовно доставили українських полярників на станцію «Фарадей» 6 лютого 1996 року — на добу раніше встановлено терміну.

Отже, того дня над Антарктидою вперше в історії замайорів блакитно-жовтий стяг, а станцію «Фарадей» перейменували на «Академік Вернадський». Україна всупереч усім недругам і перешкодам стала антарктичною державою.

Отже, 6 лютого є Днем «антарктичної України» — ще одне свято в історії Української держави.

Вл. інф.

Фото з архіву «Голосу України».

Звернення до Президента України В. А. Ющенка

Шановний пане Президенте України!

Івано-Франківська обласна рада профспілки працівників нафтової і газової промисловості просить Вашого особистого втручання і підтримки позиції всіх нафтовиків України в питанні повернення пільгового оподаткування нафтогазовидобувних підприємств, хоча б у частині експлуатації родовищ нафти і газу з важковидобувними та виснаженими запасами.

Представляючи багатотисячний колектив нафтогазовидобувників, які експлуатують одні з найстаріших у Європі родовищ, маємо сумну можливість, починаючи з березня 2005 року, на практиці спостерігати, як поступово деградує такий необхідний Україні видобуток власних нафти і газу.

Встановлені тоді ставки рентної плати на весь обсяг видобутку нафти і газу (замість економічно обґрунтованих обсягів товарної продукції) абсолютно не враховують технологію процесу, який є неможливим без обов'язкових витрат нафти і газу (на видобуток, на транспортування, на буріння, на капремонт свердловин, обробку призабійних зон, депарафінізацію тощо). Але ще більш руйнівними вони стали з минулого року, коли з чиєїсь непродуманої ініціативи фактично здійснилася «зрівнялівка» нових, перспективних покладів із нашими Прикарпатськими виснаженими родовищами з найскладнішими гірськими умовами видобутку. Внаслідок цього видобуток нафти і газу в Західному регіоні став надто збитковим. ВАТ «Укрнафта» вимушене було не тільки різко зменшити капіталовкладення в підвищення нафтовидобутку, але реально готується до його припинення на Прикарпатті.

Шановний Вікторе Андрійовичу! Вам, людині, яка віддала частину свого трудового шляху Прикарпатському краю, не потрібно детально пояснювати, якою соціальною катастрофою для нафтовиків Івано-Франківщини, з її праценадлишковими ресурсами, стане вивільнення 9 тисяч працівників, які є основними годувальниками, принаймні у 3—5 разів більшої кількості членів своїх сімей. Сама по собі загроза такого збільшення армії безробітних є важливим аргументом на користь позитивного вирішення вищезазначеного питання.

Спеціалістами ВАТ «Укрнафта» підраховано, що консервація наших наразі нерентабельних родовищ спричинить щорічні втрати держбюджету більш як 1 млрд. 350 млн. грн. Україна щороку недораховується 700 тис. тонн нафти та 300 млн. куб. м газу власного видобутку, що є запорукою енергетичної незалежності нашої держави. Ще тяжкішими та затратнішими, на думку фахівців, стануть екологічні наслідки такої консервації. Викликають тривогу і заяви представників групи «Приват», які через ЗМІ оприлюднюють свої наміри продати належні їм акції ВАТ «Укрнафта» російським бізнесменам у разі продовження політики щодо підвищення рентних платежів та зрівнялівки у ставках для родовищ з різними умовами видобутку. Наша профспілкова організація вважає, що це питання стосується не лише подальшої долі нафтовиків і газовиків, а й усього населення України.

Враховуючи умови коаліційної угоди, ми очікували зваженіших дій нового уряду, але заяви, які роблять нові урядовці, безпідставно розглядаючи ВАТ «Укрнафта» як безперебійний елемент живлення держбюджету, показують, що і новий уряд поки що зацікавлений в банальному «проїданні» прибутків.

Сподіваємося, пане Президенте України, що Ви та очолювана Вами команда під час затвердження змін до держбюджету-2008 дадуть стимул для припинення стагнації вітчизняного нафтогазовидобутку, знизивши рентні платежі за видобуток нафти і газу на родовищах з важковидобувними та виснаженими запасами.

З глибокою повагою, від імені всіх членів профспілки нафтогазпрому Івано-Франківської області, голова обласної ради профспілки нафтогазпрому С. ОСТАП'ЮК.

СПОРТ

Знадобилися корективи

Футбол. Сьогодні в Нікосії, на стадіоні GSP, о 18.00 розпочнеться товариський матч між національними збірними Кіпру та України. Тренер нашої команди Олексій Михайличенко напередодні відбули на острів вічної весни, поспілкувався з журналістами на тренувальній базі київського «Динамо» в Кончі-Заспі. Саме там минулої неділі розпочався збір нашої національної команди. Підготовку розпочали 14 футболістів. Решта приєдналася вже на Кіпрі. Зокрема, четверо дніпропетровців.

Попередньо оголошений список гравців, викликаних на кіпрський поєдинок, зазнав змін. На турнірі Кубку Першого каналу в Ізраїлі травмувалися Андрій Несмачний та Дмитро Чигринський. Замість них запросили оборонців «Динамо» Віталія Мандзюка та Віталія Федорова. На що здатні обоє, Михайличенкові відомо як нікому. Хлопці під його орудою грали в «молодіжці».

Ще раніше травм зазнали Андрій Воронін та Андрій Шевченко. Перший ґрунтовно перебуває на «лікарняному». А от чи прибуде на Кіпр капітан збірної Шевченко, на момент зустрічі з представниками ЗМІ Михайличенко не знав.

Про стан готовності футболістів-збірників із «Динамо» та «Шахтаря» Олексій Олександрович знає не з чуток. Він відбув повний «термін» в Ізраїлі на Кубку Першого каналу. І все бачив на власні очі. «Видно, що українські футболісти перебували в непоганій формі, як на цей період року. Щоправда, викликає певне занепокоєння те, що гравці обох клубів віддали надто багато емоцій у фіналі турніру в Ізраїлі».

Але тішило тренера те, що у збірній нема жодних ознак напруженості чи ворожості з боку двох клубних таборів після драматичного фіналу на стадіоні «Блюмфелд» у Тель-Авіві. «Всі разом випили чаю та кефіру на знак повного примирення», — пожартував Михайличенко.

Стосовно представників «Дніпра», то за ними на зборах спостерігав Вадим Євтушенко, тому тренерський штаб отримає інформацію про кондиції дніпрян із перших рук. «Дуже зручно, що збірна житиме в одному готелі з «Дніпром», тому в разі непередбачуваних обставин маємо непогане джерело поповнення команди», — відзначив наставник збірної.

А матчу на Кіпрі він надає велике значення: «Як, до речі, і всім наступним. Для мене не існує поняття товариський поєдинок, усі — або офіційні, або контрольні. Хочу, щоб хлопці зрозуміли: відбір до чемпіонату світу-2010 починається вже сьогодні. Дуже приємно, що гравці пішли нам назустріч і зібралися на день раніше, хоча я розумію, як їм хотілося провести недільний вечір зі своїми сім'ями».

Зі слів Михаличенка стало зрозумілим, що з ким грати контрольні поєдинки — не головне. Завдання номер один — відновити старі і спробувати налагодити нові ігрові зв'язки. Відомі і наші наступні суперники у товариських поєдинках 2008 року. 26 березня українці зустрінуться з сербами, 24 травня — з нідерландцями, 1 червня — зі шведами, а в листопаді — з норвежцями. Також є домовленість про матч з Польщею. Але коли він відбудеться, ще не визначено.

І насамкінець журналісти ознайомилися з оновленим, можна сказати, остаточним складом збірної України.

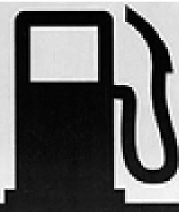
Воротарі: Шовковський («Динамо», Київ), П'ятов («Шахтар», Донецьк); **оборонці** — Кучер, Єзерський, В. Шевчук (усі — «Шахтар»), Допілка, Федорів, Мандзюк (усі — «Динамо»), Русол («Дніпро», Дніпропетровськ); **півоборонці** — Гай («Шахтар»), Гусєв, Михалик (обидва — «Динамо»), Назаренко, Ротань (обидва — «Дніпро»), Тимощук («Зеніт», Росія); **нападники** — Гладкий («Шахтар»), Мілевський («Динамо»), Воробей («Дніпро»), Шевченко («Челсі», Англія).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Вартість життя

ЦІННИКИ ЛЮТОГО (ПРОГНОЗ)

Динаміка цін на споживчому ринку матиме неабиякий потенціал до зростання з трьох причин: країна пожинатиме наслідки неврожаю минулого року, інфляційні процеси стимулюватиме розширення грошової маси в обігу в грудні, відновиться негативний тиск високих гуртових цін на роздрібні.

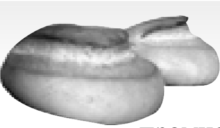
БЕНЗИН *(високооктановий) — зростання 1,0 відсотка (до 5—8 копійок на літрі).* **ДИЗПАЛЬНЕ** *— зростання 3,0 відсотка (до 15 копійок на літрі).*

Об'єктивних передумов для подорожчання у зв'язку з низьким сезонним попитом немає, але середня роздрібна ціна пального зростатиме спекулятивно на очікуваннях жорстких антиінфляційних заходів з боку уряду. А що такі наразі з'являться, можна не сумніватися, з огляду на усвідомлення урядом небезпеки інфекційних властивостей високих цін на нафтопродукти. Однак я виходжу з того, що до «заморожування» роздрібних цін справа дійде тільки в тому разі, якщо Росія радикально зменшить поставки сировини, а це — малоймовірно. Втім, не треба забувати, що в кожному регіоні завжди віднайдуться причини підняти рівень цін на пальне.

БОРОШНО *— зростання 15,0 відсотка.*

Подорожчання зумовить неврожай минулого року (за попередніми даними Держкомстату, зернових та зернобобових культур торік зібрано на 14,6 відсотка менше, ніж у 2006 році, — 29,3 млн. тонн), а також — висока динаміка цін на пшеницю і продовольчі товари на світовому ринку.

ХЛІБ *(найуживаніші сорти) — зростання 2 відсотка (до 10—15 копійок за кілограм).*

Зважаючи на вкрай низьку рентабельність хлібопекарської промисловості (2—5 відсотків) і традиційно млявий початок бюджетного процесу на місцях, виробники й надалі відчуватимуть гостру нестачу обігових коштів, які потрібні для виживання, загальмування значної плинності кадрів. Тому я допускаю можливість висхідного цінового тренду (нагадаю, в січні ціни на хліб і хлібобулочні вироби зросли до 5 відсотків).

КРУПИ *— здешевлення 3,0 відсотка (20—25 копійок на кілограмі).*

Я виходжу з того, що ринок вже перенасичений продукцією нового врожаю, а структура попиту мінятиметься на користь картоплі. Ці споживчі настрої міцнітимуть і далі.

ЦУКОР *— подорожчання 3,0 відсотка (до 10 копійок на кілограмі).*

Роздрібні ціни на цукор зростатимуть під впливом очікуваного навесні скорочення обсягу солодкого продукту. Поза тим жодних ознак дефіциту на ринку не проявиться через присутність великої кількості продукту, виготовленого з давальницької сировини.

СПИРТНЕ *— 0 відсотків.*

Заводи шампанських вин до весни цілком задовольнять піднятий масштаб цін на їхню продукцію восени минулого року, а горілка і вино не подорожчають через затовареність торгівлі спиртним за старими цінами. Становище зміниться тільки через два—три місяці під впливом акцизів на спирт.

ОВОЧІ *— подорожчання 5,0 відсотка (до 30 копійок на кілограмі).* **ФРУКТИ** *— здешевлення на 10 відсотків (від 30—50 копійок на кілограмі).*

Я вважаю, що картопля утримається в ціновому діапазоні 2,5—4,0 гривні за кілограм, решта овочів борщового набору (капуста, буряки, морква) додадуть у ціні 50—60 копійок. Закінчення різдвяних свят знизить попит на цитрусові, які дешевшатимуть, яблука навпаки — дорожчатимуть, залежно від умов поставок у роздрібну торгівлю.

ОЛІЯ *— 0 відсотків.*

Це пояснюється широкою пропозицією на ринку і стабілізацією і без того високих цін на олію, сформованих минулого року. Нагадаю, вже у грудні було досягнуто рекордного уповільнення цін на олію упродовж 2007 року — 0,8 відсотка.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Міністр економіки Богдан Данилишин вважає, що завдяки якості регулювання оплати праці зростання реальної середньомісячної заробітної плати цього року сягне 18,7 відсотка проти очікуваних 13,7 —торік. Нагадаю: в держбюджеті закладено поетапне зростання мінімальної заробітної плати, від якої залежать розмір ставок працюючих — з 515 гривень від 1 січня до 605 гривень від 1 жовтня.

МОЛОКО І МОЛОКОПРОДУКТИ *— зростання 2,0 відсотка (на 30—50 копійок).*

Масштаб подорожчання зумовить незначна кореляція собівартості транспортних послуг у кінцевій продукції і високі оптові ціни на молоко.

М'ЯСО *— зростання 2,5 відсотка (битки із свинини — 2—5 гривень, філе куряче — до 6 гривень за кілограм).*

Попри згортання попиту, спричиненого різдвяними святами і потужною інтервенцією на ринок імпортованої продукції, зростання цін стимулюватиме скорочення поголів'я великої рогатої худоби минулого року, нестача комбікормів і загальне подорожчання сільськогосподарської продукції в країні та за її межами.

КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ *— зростання 15,0 відсотка.*

Органи місцевої влади гостріше, ніж торік, відчуватимуть потребу в збільшенні надходжень до своїх бюджетів, що спонукатиме їх до підвищення місцевих податків і зборів, нарахувань за комунальні послуги. До останнього їх підштовхуватиме карикатурна система тарифного регулювання методом «витрати плюс», які зумовлюють, з одного боку, появу в тарифі неефективних витрат, а з другого — необ'єктивної звітності про рух коштів у житлово-комунальній сфері.

ТРАНСПОРТ *— зростання 15,0 відсотка.*

Зростання тарифів на послуги громадського автотранспорту зумовлять високі ціни на паливно-мастильні матеріали, брак коштів на оновлення рухомого складу тощо. На авіапослуги — потреба у впорядкуванні інфраструктури аеропортів, яку квапить підготовка до проведення низки неординарних заходів на території країни, як-то Євро-2012. Початок бюджетного процесу традиційно супроводжується протестами транспортників з приводу інертності місцевих органів влади, які не кваплються покривати видатки на перевезення пільгових категорій пасажирів, за чим завжди стоять безпідставні заявки на підвищення цін та тарифів.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Торік кияни витрачали більше, ніж одержували. Найбільше подорожчали послуги — на 32,5 відсотка, що пов'язано зі зростання цін на оренду житла і витрат на транспорт. За прогнозом експертів журналу «Гроші», цього року споживчий кошик середнього класу подорожчає щонайменше на 15—16 відсотків. І попри те, що зарплати зростатимуть і далі, їхня динаміка буде сумірною з підвищенням споживчих цін.

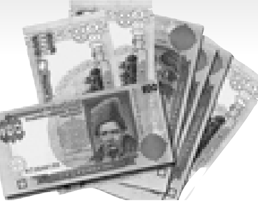
ТУРИЗМ, ВІДПОЧИНОК *— здешевлення 3,0 відсотка.*

Цінові пропозиції туроператорів на відпочинок у західні регіони країни пом'якшаться з огляду на закінчення різдвяних канікул, але індивідуальні тури до Європи (у гривневому еквіваленті) подорожчають через нестабільність на фінансових ринках у січні. Високий ціновий тренд збережеться і в сегменті індивідуальних подорожей до Єгипту і Туреччини.

ЛІКИ *— підвищення на 15 відсотків.*

На конвеєрі видачі компенсаційних виплат за знеціненими заощадженнями перебувають переважно споживачі, котрих найбільше цікавлять продукти харчування і ліки. Очевидно цим скористається чимало крамниць і аптек ще до появи урядових антиінфляційних заходів. А підняти ціни на деякі ліки в лютому найбільш зручно через пікові показники захворювань на грип.

ОФІЦІЙНИЙ КУРС ГРИВНІ *— зростання 0.*

Попри прихильність Нацбанку до лібералізації валютного курсу, прив'язувати її до кошика валют або євро, відпустивши офіційний курс «у вільне плавання», не на часі й недоречно, доки не відбудеться перегляд макропоказників і Основ грошово-кредитної політики, а на міжбанківському ринку попит на долар не сягне свого максимального значення.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Всесвітній банк погіршив прогноз інфляції для України з 9,6 відсотка до 13,8. Серед головних причин — надмірна кількість соціальних трансфертів, спрямованих на споживання, інфляційно небезпечна програма уряду з виплати компенсаційних коштів за знеціненими заощадженнями вкладників колишнього Ощадбанку СРСР.

P.S. ***Минулий рік став рекордним за зростанням споживчої інфляції серед економік європейського континенту — 16,6 відсотка. На думку аналітиків, у поточному році нас очікують ті самі тенденції, що й торік.***

Не дивно, адже чинники, котрі впливають на темпи інфляції, ті самі — зростання доходів населення і споживчого кредитування, подорожчання енергоносіїв, надмірна монополізація ринків і тиск промислових цін на роздрібні, вплив зовнішніх факторів (зростання світових цін на сировину і продовольство). Основною причиною рекордної інфляції минулого року стало подорожчання продуктів харчування — на 23 відсотка. Ціни на непродовольчі товари і послуги виросли, відповідно, на 6 і 12 відсотків. До того ж у традиційно дефляційні місяці влітку стався головний стрибок цін на борошно, хліб, молоко, яйця і вершкове масло. У цьому сенсі минулий рік був цілковитою протилежністю попереднього. Однак тим самим, судячи з інфляційних очікувань, він схожий на рік нинішній. Вже одне це дає мені підставу прогнозувати рівень інфляції у поточному році на рівні 13,5 відсотка.

Віктор НІКІПЄЛОВ.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Торік найбільше подорожчали олія (70,4%), фрукти (60,3%), яйця (54,4%) і молоко (44,7%) — *Держкомстат*

Розподілено квоти на експорт зернових — компанії отримали право вивезти до 31 березня 2008 року за межі країни 200 тис. т пшениці, 400 тис. т ячменю, 600 тис. т кукурудзи та 600 т жита

З ПОШТИ

Грабіж і без того злиденних людей...

Пишу Вам, житель села, на прохання багатьох односільчан. Тема дуже животрепетна — Земля! Нині наші «розумники й доброзичливці» з нею такого накоїли, що й пером не описати. Але я хочу торкнутися лише одного аспекту цього питання, яке дуже тривожить нас, простих селян.

Йтиметься про звичайні городи. Вони, звичайно, є в кожного з нас, тому що без них просто неможливо жити. Однак багато хто із старенъких, а в селах сьогодні саме вони переважають, через вік і відсутність здоров'я змушені більшу частину своїх городів віддавати кому завгодно, аби тільки не пропадала земля. Причому за так, за безплатно! А в тих, кому не вдалося це зробити, городи, на жаль, позаростали бур'яном. Аж моторошно дивитися на таке видовище! Й оскільки села наші порожніють з кожним роком дедалі більше, то й видовище це стає просто гнітючим. Коли старі помирають, залишаються хати, городи. Зрозуміло, що онуки, діти, котрі зазвичай мешкають у містах, намагаються їх продати, здебільшого за безцінь. Але де там!..

Наші державні діячі встановили в цьому плані перешкоди, які в жодні розумні рамки не лізуть. Вони встановили такі відсотки на продаж будинків і городів, що практично ніхто тепер не хоче їх купувати. Занадто дорого треба платити в держскарбницю за те, в чому ти практично не маєш потреби. Суми ці вимірюються в тисячах. Мабуть, ці «розумники» про сьогоднішнє село знають лише з чуток. Інакше не зрівняли б ціни на сільські землі до міських, де справді земля на вагу золота. До того ж онук або син, до якого переходить у спадщину ділянка, також повинен тепер сплатити на рахунок державної скарбниці досить солідну суму. Так, у місті така угода, напевно, вигідна. Про село годі й казати. Це справжнісінький грабіж і без того злиденних людей. З ним треба покінчити негайно й безповоротно! Ще кілька десятків років тому такого й близько не було. Продаж сільських будівель здійснювали місцеві сільради. Тепер це все перейшло у відомство нотаріату. І кому це стало вигідно? Невже держава багатіє від того, що села прогресивно порожніють? Криком душі звертаюся до нинішніх обранців народу: скасуйте цю мзду! Ви ж не на Місяці засідаєте! Повинні самі бачити всі ці безглузді парадокси, які гублять села. А найпарадоксальніше те, що неподалік від нашого села, на трасі Запоріжжя — Маріуполь, красується гасло «Буде село, буде Україна!». Так, слова ми навчилися кидати, що називається, на вітер. Тільки зі справами вимальовується зворотний бік медалі.

На жаль, пишу листа і не вірю, що знайдеться депутат, який, прочитавши, візьме його на замітку й потім дасть потрібний хід. Чим зробить дуже корисну справу, і для України загалом, і для селян.

Олександр ШАПОВАЛОВ,
житель села Зоряне Розівського району Запорізької області.

Рілля поблизу столиці й надалі випадатиме з обробітку

Адже придбані за ринковою вартістю гектари в разі цільового використання не окупляться й протягом тридцяти років

РЕАЛІЇ

Мораторій на купівлю–продаж земель сільгосппризначення, термін дії якого окреслювався 1 січня 2008 року, так і не закінчився зі дзвоном новорічних бокалів. Табу, відповідно до чинного законодавства, триватиме принаймні до набрання чинності двох законів: про державний земельний кадастр та про ринок земель. Визначено, що їх проекти уряд має подати до парламенту не пізніше 1 квітня. Хоча заради справедливості треба зазначити: усі законопроекти, необхідні для зняття мораторію на продаж сільгоспземель, розглядали за останні роки в парламенті не раз. До того ж закон про державний земельний кадастр Верховна Рада навіть ухвалила — ще у березні 2007–го, але тоді документ не набрав чинності через вето Президента. Сьогодні, зважаючи на нинішній склад коаліції, а також той факт, що на кону — мільярди гривень, можна прогнозувати: необхідні документи будуть таки ухвалені. Тоді мораторій у теперішньому вигляді автоматично припиняється. Напевне, додатковим аргументом стане вступ нашої країни до СОТ.

Імовірний й інший сценарій розвитку подій, коли народні обранці перепишуть законодавство і просто скасують мораторій. Якщо так, то ринок землі запрацює без важливої складової. Адже на законодавчому рівні мають бути встановлені особливості обігу земель для ведення товарного сільгоспвиробництва, причому не лише приватизованих ділянок, а й земель державної та комунальної власності. Очікується, що ці особливості буде виписано в законі про ринок земель. Хоча **фахівці припускають, що «особливості обігу» можуть стати новим мораторієм**. Водночас чимало народних депутатів від нинішньої коаліції схиляються до думки, що землі сільгосппризначення вже незабаром можна буде вільно продавати. І наголошують: головне — чітко виписати механізм, відповідно до якого неможливо змінити їх цільове призначення. Саме тут чимало підводних каменів. Припустімо, у документі пропишуть: змінювати цільове призначення аграрних гектарів можна лише для суспільних потреб і винятково за погодженням Кабміну чи парламенту. Але де гарантія, що під виглядом «суспільних потреб» у високих кабінетах не відстоюватимуть чиїсь приватні інтереси. Сьогодні законодавство теж забороняє змінювати цільове призначення сільгоспугідь. Ну і що? Ті, кому це дуже потрібно і хто має гроші, все одно знаходять варіанти в рамках правового поля — і змінюють.

Але, з другого боку, тут і палицю б не перегнути. Як зробили це під час прийняття цьогорічного головного фінансового документа держави, коли законом про держбюджет підкоригували і законодавство земельне. Тепер придбати ділянку із земель державної чи комунальної власності можна лише через аукціон. Виключно на аукціонах здійснюється і «набуття права оренди земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності» (стаття 124 Земельного кодексу). На перший погляд — поборолися із зловживаннями. Держадміністрації та місцеві ради нібито втратили можливість на свій розсуд надавати земельні ділянки. Отже, цей крок стане запобіжним заходом у поширенні корупції у разі продажу чи передачі в оренду земель державної та комунальної власності. А розподіл гектарів винятково на конкурентних засадах дасть можливість, приміром, отримати вигідну ціну під час продажу інвестиційно привабливих ділянок тощо. Проте землю ті самі місцеві ради передають не лише стратегічним інвесторам. **А як тепер бути — тобто правильно юридично оформити передачу земельних ділянок громадянам, не кажу вже для ведення особистого селянського господарства, а приміром, для городництва, сінокосіння чи випасання худоби? Усіх на аукціон?!**

Ще одна аукціонна цікавинка: відповідно до внесених законом про держбюджет-2008 змін до Земельного кодексу (ст. 15), «продаж земель сільськогосподарського призначення, крім земель, переданих у приватну власність, та земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти, які підлягають приватизації» здійснюватиме, звісно, через аукціони, центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів. Таким центральним органом нині є Державне агентство земельних ресурсів, яке до кінця року має знову перетворитися на Державний комітет із земельних ресурсів. Перспективу стосовно підвищення статусу головного земельного відомства країни озвучив на нещодавньому засіданні Ради національної безпеки та оборони Президент Віктор Ющенко. Після скасування мораторію і реорганізації відомства саме Держкомзему пророкують роль головного продавця усіх неприватизованих агрогектарів.

Готуються до скорого запровадження ринку сільгоспугідь і потужні бізнесмени та компанії. Якщо кілька років тому сотні гектарів «гуляли» необробленими, нині площ, які заростають бур'янами, стає дедалі менше. Навіть у багатьох поліських районах, де землі не особливо родючі, до того ж їх зачепив Чорнобиль, гектари орендують, обробляють, вирощують продукцію. У такий спосіб компанії намагаються взяти під свій контроль якомога більше сільгоспугідь. Якщо ти вже орендуєш землю, у тебе значно більше шансів викупити її, причому за мінімальною ціною. З другого боку, попит на гектари спричинений істотним зростанням цін на сільгосппродукцію. За рік зернові подорожчали ледь не вдвічі. А кукурудзою торгують мало не за ціною пшениці. Якщо чотири-п'ять років тому королева полів йшла по 200 гривень за тонну, то нині — нижче 1000 ціна не опускається. Ще прибутковіший ріпак. Нинішнього року його успішно збували по дві тисячі гривень за тонну. А тонна насіння соняшнику тепер доходить до 3,4—3,5 тисячі гривень. Обіцяна на цей рік дотація на буряки — у розмірі 550 гривень за гектар посівів — і солодкі площі зробить прибутковими. Тобто вирощувати сільгоспкультури вже неабияк вигідно, і цим також пояснюється попит на сільгоспугіддя. Тим більше **земля — ресурс, який не примножується. Якщо замість старого заводу можна побудувати інший, то кількість незайнятих гектарів усе зменшується, тому в подальшому вони лише дорожчатимуть**.

Необробленою земля залишається хіба що біля Києва та інших великих мегаполісів. Поблизу столиці вартість колишніх колгоспних та радгоспних гектарів така велика, що їх вигідно купувати та перепродувати. Є зиск також вичікувати, доки лани вдасться «перепрофілювати» під яке-небудь котеджне містечко чи готельно-розважальний комплекс. Хліборобська справа у цих місцинах відходить на задній план. І з запровадженням вільного ринку землі такі тенденції тільки посилюватимуться — сільгоспугіддя і в подальшому випадатимуть із сівозміни. Адже придбані за ринковою вартістю вони, за цільового використання, не окупляться й за 30 років.

Тут варто додати: незважаючи на те, що заборону змінювати цільове призначення ділянок продовжено «до набрання чинності законами України про державний земельний кадастр та про ринок земель» (пункт 15 Перехідних положень Земельного кодексу), механізмів обходу мораторію є достатньо. Таке враження, що залишають шпарини у земельному законодавстві й виписують норми, які мають їх перекрити, одні й ті самі фахівці. Вони добре знають особливості земельних відносин і розробляють, нерідко за бюджетні гроші, відповідні правові документи. А у вільний від державної роботи час, за окрему плату вже від зацікавлених осіб, вишукують цілком правові способи обходу того самого мораторію. Інакше як ще пояснити свавілля у цій сфері?

Часто лунають аргументи на користь купівлі-продажу, мовляв, це величезний потенціал для розвитку агросектора. Але здебільшого такі закиди не відповідають дійсності. За оцінками експертів, із 27 мільйонів гектарів розпайованих земель більш як половина перебуває у власності громадян пенсійного віку. Навряд чи літня людина, отримавши після реформування колишнього колгоспу два гектари, один з них продасть, щоб отримані кошти спрямувати на вирощування сільгосппродукції на іншому гектарі. Гроші підуть на придбання квартири собі або дітям, на операцію, на навчання дітей-внуків.

Насправді запровадження ринку землі вимиватиме на початковому етапі кошти з сільгоспвиробництва. Бо керівникам господарств доведеться шукати фінансові ресурси не лише, щоб сіяти й збирати, а й на викуп гектарів. Бо якщо вони не зроблять це самі, хтось прийде з мішком грошей і перекупить землю.

Валерій ДРУЖЕНКО.

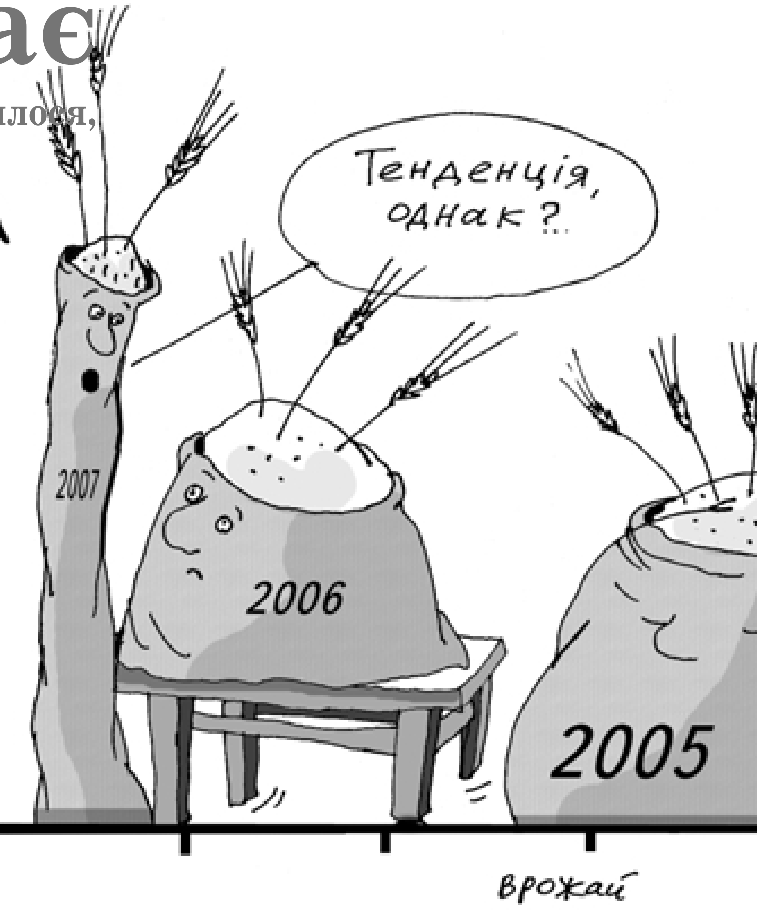
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

А як тепер правильно оформити передачу ділянок громадянам, приміром, для городництва, сінокосіння чи випасання худоби?

Врожай, який вражає

У 2007 році виробництво продукції рослинництва значно скоротилося, а ціна багатьох культур зросла удвічі

ПІДСУМКИ АГРОСЕЗОНУ

Держкомстат оприлюднив попередні результати сільськогосподарського сезону–2007. Підбиваючи ці підсумки, від себе одразу хочеться згадати жарт, який для нашої найчорноземнішої держави більше схожий на правду. Бо у нас, дійсно, майже завжди врожай збирають менший, ніж в минулому році, але більший, ніж у наступному. Але нині, схоже, вийшло ще гірше. Торішній всеукраїнський ужинок зернових, приміром, став найнижчим за останні чотири роки. А з огляду на кількість площ під озимими та нинішній стан посівів, за прогнозами, наступний врожай виявиться щедрішим.

Якщо аналізувати минулий аграрний сезон, його можна назвати роком сподівань, що не справдилися. Статистика свідчить: загальний обсяг сільгосппродукції в усіх категоріях господарств за 2007 рік порівняно з 2006-м скоротився на 5,6%, зокрема в сільгосппідприємствах — на 4,3%, у господарствах населення — на 6,5%. Що хочеться сказати, гортаючи статистичні звіти. Усі негаразди: спека, бурвії, суховії — не завдали катастрофічної шкоди врожаю, зернових зібрали 29,3 мільйона тонн. Це більш ніж достатньо для внутрішнього споживання. І все-таки виробництво зернових торік скоротилося на 14,5 відсотка, зокрема, на 9 відсотків за рахунок зниження врожайності.

Але, треба сказати, для сільгоспвиробників, яким удалося виростити й зібрати сільгоспкультури, рік видався прибутковішим за попередні. Адже невисокий вал, збільшення цін на енергоносії, здорожчання аграрної продукції на світовому ринку призвели до значного її здорожчання й у нас. Соняшнику зібрали значно менше, ніж 2006-го. Відповідно, його ціна вже перевищує 3,5 тисячі гривень за тонну. Зернові за рік подорожчали майже вдвічі. І головною причиною такого злету чи не вперше став не дефіцит збіжжя, а світові тенденції. Агропродукція там дорожчає, адже на планеті споживання зростає швидше за виробництво. І навіть, припустімо, якби українським виробникам вдалося зібрати врожай на рівні минулого року, вони б мали ще більший зиск. Бо збіжжя, незважаючи на його чималі перехідні запаси, пішло вгору на внутрішньому ринку. Не так, як було раніше: неврожай — висока ціна, щедрий — менша. До кінця року, наслідуючи світові ціни, тонна пшениці 3-го класу коштувала вже по 1400 гривень, у 2006-му за неї можна було вторгувати 600—800 гривень.

Звісно, через подорожчання зерна і для споживачів ціни на хлібопродукти зросли, але пригальмувати їх дало змоги обмеження експорту хлібних культур, до якого влітку вдався уряд. Утім, пригальмувати, а не зупинити: борошно, макарони, кондитерські вироби час від часу дорожчають. Впливають на цей процес світові тенденції, чинники, яким не можна запобігти, їх можна хіба що враховувати.

Казати про те, що хліборобський лан нинішнього року виявиться щедрішим, також дозволяє статистика. Значно зросли посіви під озимими зерновими, у 2,5 разу збільшили їх під ріпаком. Здорожчання сільгоспкультур зумовило зацікавленість у розширенні площ, а в агробізнес з новою силою потяглися структури, здатні вкладати гроші в АПК. Прогнозують, у разі сприятливих погодних умов, урожай зернових може перевищити 40 мільйонів тонн.

З ноу-хау нинішнього року: планується, що сільгоспвиробники «платитимуть» за держпідтримку. У разі, якщо господарство отримуватиме дотацію на свої посіви, воно зобов'язане продавати врожай до Аграрного фонду. Про це йдеться у проекті порядку використання коштів, передбачених держбюджетом для підтримки виробництва продукції рослинництва. Така пропозиція є цілком логічна, адже сіяти сільгоспкультури стало вигідно. А досі ці гроші йшли в землю, наче в пісок, аграрії за них державі нічого не були винні. Можна полічити: торік майже мільярд державних гривень пішло на підтримку продукції рослинництва. За ці кошти країна могла б отримати мільйон тонн пшениці, якщо рахувати по ціні 1000 гривень за тонну. Водночас торік Аграрному фонду було доручено сформувати резерв у 710 тисяч тонн продовольчого зерна врожаю-2007. Але навіть з урахуванням перехідних запасів фонд із завданням не впорався. Хоча й платив за збіжжя досить пристойно. Так, жито 3-го класу наприкінці року купував за 1070 гривень, пшеницю 3-го класу брав майже по 1400 гривень.

І все-таки, незважаючи на те, що дотаційні кошти осідають невідомо де, держава має їх сплачувати, аби скорегувати посівні площі, отримати таким чином потрібні для країни культури. Адже якщо не зацікавити аграріїв гривнею, є ризик, що більшість площ буде засіяно, приміром, кукурудзою. Королева ланів дає чи не вдвічі більший врожай, ніж ранні зернові, а коштує майже так само. Тому на озиму пшеницю та жито планується підтримка по 100 гривень на гектар, на ярі — від 50 до 220 гривень залежно від культури. Під льон і коноплю — 640 гривень за гектар. Уперше пропонується дотація на цукрові буряки — 550 гривень за гектар посівів. Надаватимуть таку підтримку сільгосппідприємствам — юридичним особам (окрім тих, що визнані банкрутами, або проти яких порушено справу про банкрутство), чия заборгованість перед державним чи місцевими бюджетами та Пенсійним фондом не перевищує півроку. Незважаючи на ці застереження, шлях тут до зловживань знайти можна. Так, у солодкій галузі за розподіл дотаційних грошей «під себе» мають можливість активно взятися цукрозаводи. Аргументи такі: вони замовники буряків, отже, чи не їм вирішувати, кого з сільгоспвиробників підтримувати. Зважаючи на те, що майже всі цукроварні мають підконтрольні бурякосіючі господарства, неважко спрогнозувати, куди потечуть дотації. І все ж, попри негативи, саме за рахунок дотацій у солодкій галузі можна спробувати забезпечити площі під буряками, достатні для виробництва цукру для внутрішнього споживання. Адже порівняно з позаминулим роком вони скоротилися майже на 200 тисяч гектарів.

Загалом, підсумовуючи рік у рослинництві, можна зазначити: вітчизняне сільськогосподарське виробництво виявилося доволі життєздатним, хоча цього не можна сказати про окремі підприємства і навіть цілі райони. Та здебільшого воно було конкурентне, насамперед за рахунок зростання цін на харчі.

Тепер щодо тваринництва. Ситуація тут не така оптимістична. Хоча виробництво м'яса збільшилося, але значною мірою за рахунок скорочення поголів'я ВРХ. Зважаючи, що кожного року воно сягає майже 10%, питання: кого вирізатимуть далі? Понад 78% корів утримується нині в індивідуальному секторі. Якщо й надалі їх планомірно знищуватимуть, наша молочна промисловість у перспективі взагалі залишиться без сировини. Тому в магазинах і надалі варто очікувати подорожчання яловичини, свинини, молока і молокопродуктів. Навряд чи варто сподіватися, що ситуація виправиться після вступу нашої країни до СОТ за рахунок імпорту. Адже в окремих фінансово потужних зарубіжних країнах уже спостерігається дефіцит якісної тваринницької продукції.

Галина КВІТКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Центнери у дзеркалі статистики

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

В Україні, за офіційними даними, під урожай–2007 сільськогосподарські культури було посіяно на площі 26,1 млн. га, зокрема агропідприємствами — на 18,6 млн. га (71,3%), господарствами населення — на 7,5 млн. га (28,7%). Порівняно з 2006–м загалом посіви збільшилися на 127,4 тис. га (на 0,5%).

Господарствами всіх категорій торік одержано 29,3 млн. т зерна (включаючи кукурудзу) у вазі після доробки, з них зерна продовольчих культур — 14,9 млн. т (51%), фуражних зернових — 14,4 млн. т (49%). Порівняно з 2006 роком виробництво зерна зменшилось на 14,5%, що зумовлено і скороченням площі збирання (на 765,8 тис. га, або на 5,4%), і зменшенням урожайності (на 2,3 ц з гектара, або на 9,5%).

Сільгосппідприємствами вироблено 22,8 млн. т зерна (78% загального валового збору), господарствами населення — 6,5 млн. т (22%). Урожайність зернових культур у сільгосппідприємствах (22,3 ц з гектара) вища, ніж у господарствах населення на 2,1 центнера.

Пшениці одержано на рівні 2006-го (13,9 млн. т). Кращий порівняно з попереднім роком видався врожай кукурудзи на зерно — 7,4 млн. т (на 15,5% більше, передусім через розширення площ на 10,6%) та рису — 108 тис. т (на 8,5%, за рахунок зростання врожайності на 5,1 ц з гектара). Водночас через несприятливі погодні умови, які склалися навесні, значно нижчий, ніж у 2006-му, отримано врожай ячменю — 6 млн. т (на 47,3% менше), проса — 84,2 тис. т (на 31,8%), вівса — 0,5 млн. т (на 21,1%), жита — 0,6 млн. т (на 3,6%), гречки — 217,3 тис. т (на 5,2% менше).

Виробництво соняшнику скоротилося на 21,6% — до 4,2 млн. т, що зумовлено і зменшенням площ збирання на 500,3 тис. га (на 12,8%), і зниженням урожайності на 1,4 ц з гектара. Агропідприємствами зібрано 3,4 млн. т (на 18,8% менше) соняшнику за середньої врожайності 12,9 ц з гектара проти 13,7 ц у 2006-му.

Валовий збір цукрових буряків (фабричних) упав майже на чверть за рахунок скорочення площ до збирання — на 25,9%. У підсумку, солодких коренів було накопано 17,1 млн. т за середньої врожайності 292,2 ц з гектара проти 284,7 ц роком раніше. Зокрема, у сільгосппідприємствах — 14,6 млн. т (на 23,2% менше), в середньому по 304,5 ц з кожного зібраного гектара.

За рахунок розширення посівів значно зросло виробництво ріпаку — до 1 мільйона 53 тис. т, що на 73,9% більше, ніж у 2006-му, до того ж 91% валу дав ріпак озимий.

Виробництво картоплі торік зменшилося на 1,9%, овочів — на 15,2%, що зумовлено зниженням урожайності цих культур у господарствах населення відповідно на 1,6% та 12,2%.

Обсяги виробництва плодоягідної продукції зросли на 31,5%, винограду — на 19,6% і становили відповідно 1,5 млн. т та 360 тис. т.

Торік господарствами населення вирощено 98% загального врожаю картоплі, 90% овочів, 87% плодів і ягід, 22% зерна, 14% цукрових буряків (фабричних) та 19% соняшнику.

Загалом за минулий рік виробництво продукції рослинництва порівняно з 2006-м скоротилося на 9,4%, зокрема в сільгосппідприємствах — на 10,8%, у господарствах населення — на 8,5%.

Тваринництво. У 2007 році обсяг виробництва продукції тваринництва порівняно з 2006 роком скоротився на 0,4%, зокрема в господарствах населення — на 4%, а в агропідприємствах — зріс на 6,6%.

У структурі реалізації підприємствами худоби та птиці на забій частка птиці всіх видів становила 54% (у 2006-му — 53%), великої рогатої худоби — 22% (26%), свиней — 23% (21%).

Обсяг вирощування худоби та птиці в аграрних підприємствах перевищив аналогічний показник 2006-го на 14%, зокрема птиці — на 24%, свиней — на 16%, а вирощування великої рогатої худоби зменшилося на 10%. Водночас відношення обсягу вирощування худоби та птиці до реалізації тварин на забій в аграрних підприємствах становило 99% (у 2006-му — 106%).

Торік через скорочення поголів'я корів зменшилося виробництво молока (на 8%), зокрема в аграрних підприємствах — на 11% (за незначного зростання продуктивності тварин). Середній надій молока від однієї корови в сільгосппідприємствах становив 3293 кг і порівняно з 2006 роком, стверджує статистика, зріс на 2%, в господарствах населення — зменшився на 1,3% до 3995 кг.

На початок січня нинішнього року населенням утримувалось 66,1% загальної чисельності великої рогатої худоби (станом на 1 січня 2007-го — 62,8%), зокрема, корів — 78,4% (77,2%), свиней — 60,4% (59,6%), овець і кіз — 82,4% (82,5%), птиці всіх видів — 52,8% (56,6%).

Обсяг продукції сільського господарства у фактичних цінах за 2007 рік становив 109,9 млрд. гривень (2006 рік — 95,7 млрд. гривень) — Держкомстат

ГОЛОС УКРАЇНИ № 23 (4273)
СЕРЕДА, 6 ЛЮТОГО 2008

На Миколаївщині збільшується кількість малих підприємств, половина керівників у них — жінки *(Укрінформ)*

До 2011 року столичний метрополітен планує придбати 86 нових ескалаторів

Що далі в ліс, то більше чвар?

або Про становлення Національного природного парку «Гуцульщина»

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

У світі люди тішаться кожній зеленій смузі, прагнуть її якомога розширити, а в Косівському районі Національний природний парк «Гуцульщина» — ніби сіль в оці влади. Таке враження, що нема у місцевих чиновників більшої гризоти, як здихатися цієї напасті, вивести зі статусу заповідних передані паркові лісові угіддя та перебрати управління ними до своїх рук. То-то б вони дали раду цьому добру! І туристичний бізнес краще б розвивався, і економіка краю, і багатшими б стали косівчани, запевняють вони у своїх листах до Президента, обгрунтовуючи свою неприродну боязнь парку. А те, що у Косівському районі залишилося 5,9 відсотка стиглого лісу, а це найнижчий показник у Карпатах (у середньому становить 12 відсотків), якось соромливо замовчують. Призабули косівчани, як у 90-х роках, налякані екологічною катастрофою, що звалилася на закарпатців, повенями і зсувами, що тривожними дзвіночками зателенькали і в їх помітно облисілому краї, кинулися вони шукати захисту від розгулу сокири під крилом Національного парку. Громада і місцева влада самі звернулися тоді з проханням створити на території району Національний природний парк «Гуцульщина», сподіваючись стримати цим самовільні вирубки дерев та зберегти унікальну карпатську природу для нащадків. Такою була передісторія появи у травні 2002 року президентського указу «Про створення НПП «Гуцульщина».

Відтоді минуло п'ять років. Де-факто парк створений, а де-юре — і досі не може отримати державний акт на 7 606 га земель, що передані йому в постійне користування. А це дає підстави місцевій владі й нині говорити про незаконне існування парку, мусувати тему бути йому чи не бути, виносити на місцеві референдуми провокативне питання відносно того, кому передати землі парку, приймати безпрецедентні рішення про припинення його діяльності, виставляти оцінку роботі його працівників, одне слово, щоразу вишуковувати нові й нові цвяхи, аби забити парк у домовину. Що ж заважає працівникам «Гуцульщини» отримати той злощасний державний акт і нарешті припинити «бої місцевого значення» і зосередитися на своїх безпосередніх природо-охоронних та рекреаційних функціях?

Проблеми у парку, можна сказати, виникли уже на другий день, як йому передали лісовий фонд та документацію від Кутського держлісгоспу та Косівського РП «Райагроліс», у тому числі 7606 га земель — у постійне користування. Акт прийому-передачі був підписаний усіма членами відповідної комісії та затверджений міністром екології і природних ресурсів України. Щоправда, ні держлісгосп, ні райагроліс на час передачі лісового фонду не мали державних актів на землю, як не мають їх і досі. Тож лісовий фонд парку передали згідно з картографічними матеріалами лісовпорядкування 1997 року, затвердженими Кабінетом Міністрів, котрі вважаються чинними і на даний час, дарма що нових поки що немає.

Та ці карти, як згодом з'ясувалося, уже не відображають реальний стан речей. Шило з мішка вилізло відразу, як працівники «Гуцульщини» взялися за виготовлення державного акта. Проводячи інвентаризацію отриманих лісових угідь, вони взялися за голову. На територіях, які відійшли до «Гуцульщини», були виявлені сторонні землекористувачі. Дехто з них уже навіть побудував собі там кемпінги чи будинки відпочинку. Причому це аж ніяк не були самозахоплення. Усі користувачі посилалися на рішення місцевих органів виконавчої влади та самоврядування, за якими буцімто цілком законно отримали відповідні лісові ділянки під різні цілі. Окремі з них навіть показували державні акти на право землекористування. Також з'ясувалося, що окреслена на папері територія парку місцями «залазить» на гуцульські обійстя, і тепер виходило так, що до парку ввійшли лісові угіддя разом з деякими їхніми мешканцями.

Звичайно, якби інвентаризацію земель провели до підписання акта прийому-передачі, ці проблеми мали б бути якось урегульовані, перш ніж проголошувати створення парку. А тепер вони перейшли разом з лісовими угіддями до парку.

Що було робити дирекції, коли стало ясно, що міністерству передали кота в мішку, і частина лісових ділянок парку уже давно відійшла в інші руки? Виганяти людей з обжитої ними території? Трусонути за груди керівників, які під час передачі земель і словом не обмовилися про таку двозначну ситуацію? Подавати в суд на місцеву владу, щоб вона пояснила, як можна було роздавати ці ділянки без вилучення їх з лісового фонду та зміни їх цільового призначення? Питати у правоохоронців, як такі документи могли пройти мимо їх ока? А що робити з гуцульськими обійстями, які, не відаючи того, опинилися в парковій зоні?

Так парк мимоволі став заручником заплутаних складних земельних відносин, які насотувалися роками. А без залагодження всіх цих питань та вирішення їх у правовому полі не можна рухатися далі — отримати державний акт на землю. Загалом з 2002 року до органів влади та контролюючих органів надіслано більш як 150 листів щодо врегулювання згаданих земельних відносин. Однак реакція на них була майже такою, як мертвого на кадило. Це констатувала й міжвідомча робоча комісія, очолювана першим заступником начальника Державної екологічної інспекції в Івано-Франківській області О. Фриком, яка нещодавно розбиралася у причинах невиконання указу Президента України «Про створення Національного парку «Гуцульщина» в частині надання земель в постійне користування парку. Ось витяг з її висновку: «Небажання, а чи неможливість узаконити зміну цільового призначення таких територій та вилучення їх з земель лісового фонду призвело до того, що ці проблеми стали основною причиною блокування робіт з виготовлення державного акта на право постійного землекористування парку».

Основною, та не єдиною. Ні для кого не секрет, що й місцева влада та сільські громади, з якими вміло попрацювали «доброзичливці» парку, теж повернули оглоблі в інший бік і тепер просять Президента якщо не ліквідувати, то хоча б значно скоротити площі парку. Віз покотився в інший бік. Що ж сталося за цей час такого, що косівчани змінили свою думку на протилежну? Парк не виконує свої захисні та рекреаційні функції? Нищиться безцінна карпатська флора і фауна? Розпродується ліс наліво і направо? Про це не йдеться. Мова йде про те, що парк своїм статусом буцімто ущемлює інтереси місцевих мешканців, які хотіли б на широку ногу розвивати туристичний бізнес, вести господарську діяльність, зміцнюючи економіку району. «І справді, тепер розгулятися з сокирою та завантажити роботою близько 200 пилорам, що є у районі, стало набагато складніше», — не заперечує директор «Гуцульщини» Василь Пророчук. У парку заборонені рубки головного користування. І саме це, на думку його працівників, — справжній ніж у бізнес місцевих скоробагатьків. Якби ці рубки дозволили, враз стихли б усі невдоволені голоси. А так є чого голосити: скільки б то можна було безкарно спиляти дерев, скільки затишних хатинок у лісі звити, які багатства блискавично нажити, якби не осоружний парк. Тепер кусай лікті, що з дурного розуму самі загнали лісове добро до парку.

Справа була б геть безнадійна для тих, хто свої прибутки сколотив на самовільних рубках дерев, якби не демократія. Народ дав своє «добро» на відведення земель, то чому він не може його забрати? Хіба він не господар свого слова? І байка, що на тому слові уже закрутилися правовідносини та вийшов указ Президента. Напише інший, як почує глас народний. Тим паче що й указ той підписував Кучма, на що особливо акцентують увагу місцеві активісти. І ось людям починають вбивати в голову, що і в ліс їм тепер не ступити без дозволу парку, і ягід дитині не назбирати, і юшку без грибів доведеться їсти, і в хаті нічим буде піч розпалити. Усе узурпує парк, будь він неладний.

Люди у нас не дуже люблять читати документи, зате охоче вірять чуткам, та ще коли вони так вміло замішані. І ось на Косівщині починається справжня епідемія. Одна за одною громади скасовують свої попередні висновки про відведення лісових угідь парку. Відстоювати свої землі, що тікають з-під ніг, «Гуцульщині» доводиться у суді. Починається довга судова тяганина щодо законності чи незаконності цих рішень з огляду на те, що поїзд уже поїхав, і указ Президента час не обговорювати, а виконувати.

За словами дирекції «Гуцульщини», із 13 сільських рад, чиї інтереси перетинаються з інтересами парку, вісім уже погодили проекти відведення земель у постійне користування парку і ці матеріали розглянуто на районній раді. Щоправда, остання так довго їх читала, що довелося втрутитися прокурору, аби відірвати обранців від цього заняття. Ще з чотирьох сільрад матеріали нині чекають своєї долі у шухлядах районних начальників. А ось Пістинська сільрада не погоджується відводити земельні ділянки паркові через відсутність меж свого населеного пункту.

Чи не краще було б районній владі ту енергію, з якою вона воює з парком, спрямувати на розв'язання цієї проблеми? Бо сільські громади — це лише одна з ліній фронту, яку доводиться тримати «Гуцульщині». Паралельно безперервні бої ведуться й на іншій — депутатській. Здається, нема сесії, на якій би депутати не перемивали кістки паркові та не сушили голови, як зробити так, щоб життя йому не здавалося медом. Доходить взагалі до абсурду: парк створений указом Президента, а районна рада у грудні позаминулого року прийняла рішення про припинення його діяльності. Хто дав райраді право скасовувати президентські укази — мабуть, навіть Богу не відомо. Як кажуть, світ того не бачив, що бачив Косів. Прокуратура не встигла на те ще й як слід зреагувати, як людей скликають на районний референдум відповісти на запитання, чи згідні вони передати лісові площі паркові. На референдум заледве сходиться 30 відсотків дорослого населення, правоохоронні органи визнають його неправочинним, а деякі депутати оперують його результатами як доконаним фактом. Керівництву «Гуцульщини» посміятися б з цього безглуздя, та йому не до сміху. Невідомі зловмисники здійснюють два підпали на території відділень парку, а в січні минулого року закидають каністру з соляркою в його адміністративно-лабораторний корпус. Якби не пильність працівників та допомога місцевих мешканців, могла б статися велика біда. Директор парку волає на всю Україну, погрожує звернутися до світової громадськості, бо мова вже йде навіть не про ліси, а про людські життя. Зі шпальт газет не сходить назва парку, а від правоохоронців щось не чути, щоб вони уже вийшли на чийсь слід. Очевидно, його дуже важко помітити.

Що далі? Мінприроди шле листа до Прем'єр-міністра з проханням втрутитися в ситуацію і покласти крапку в цій епопеї. Але хто що швидше поставить — міністерство крапку в цьому безпрецедентному протиборстві чи міська влада хрест на парку — це ще питання. Бо Косівська рада не вгамовується. Нещодавно працівники парку довідалися, що 30 серпня 2007 року депутати знову займалися своїм улюбленим заняттям — обговорювали діяльність НПП щодо встановлення меж і визнали роботу директора парку та начальника відділу рекреації незадовільною. Яке відношення до встановлення меж має, зокрема, начальник відділу рекреації, сказати важко. Є тут ще й цікавий нюанс. Після засідання група депутатів райради звернулася до правоохоронних органів із заявою «вжити відповідних заходів щодо дій голови Косівської райради», який, пишуть вони, під час голосування з питання «Про роботу НПП «Гуцульщина» «свідомо фіксує фальшиві підрахунки голосів голови лічильної комісії». І засвідчили «факт фальсифікації» своїми підписами. Та чи буде ця історія мати якийсь правовий наслідок, сказати складно, бо у Косові, здається, такі ситуації уже нікого не дивують.

По суті, парк залишився одним у лісі активним воїном, що обстоює державне добро. Замість того, щоб тихо досліджувати фауну і флору, його працівники їздять по судах, пишуть апеляційні заяви, розвіюють брехливі чутки та відбиваються на всі боки від випадів противників. Чи цим мали б займатися працівники такої науково-дослідної установи? Чи на це вони, як кажуть, вчилися? Та що робити, коли іншим до цього наче й діла немає. Правоохоронцям як не покажеш пальцем на порушення закону, то вони начебто його й не помічають. Обласна влада все ще вивчає ситуацію. З Києва лунають заклики, як важливо зберегти довкілля для прийдешніх поколінь. Чиновники піаряться на акціях висаджування дерев. А тут і садити не треба. Лише б зберегти те, що ще є.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фото автора.

КОМЕНТАРІ

Руслана ПРИСЯЖНОГО, голови Косівської райради:

— Нещодавно ми вдруге відправили звернення голови лісової комісії райради до Президента України разом із зверненнями більше 20 сільських рад (за підписами всіх депутатів) про свавілля, які чинить парк «Гуцульщина». (П'ять років підприємство вирубує ліс, а відповідальність несуть райагроліс і Держлісгосп). Нам спершу надійшла відповідь, що питання вивчається, та через півтора місяця абсолютно нічого не змінилося. Ми для того і є представниками територіальних громад району, щоб обстоювати їхні інтереси. Коли в травні-липні в районі працювала міжвідомча група, що вивчала цю проблему, ми подали своє бачення щодо виходу з кризи — переглянути межі парку. Погодьтеся, що коли хата не належить до території парку, а стайня вже належить — це істотне ущемлення інтересів людей. Необхідно відмежувати парк від зон господарської діяльності. Під час створення національних парків спочатку повинні відбуватися погодження територіальних громад на створення заповідних територій, а відтак, на їх місці указами створюють парки. У нас просто з'явився указ Президента з необгрунтованими цифрами — 32 га.

Миколи СТЕЦЕНКА, першого заступника начальника Державної служби заповідної справи Міністерства охорони природи:

— Я брав участь у робочій групі Кабміну, яка перевіряла виконання органами виконавчої влади указів Президента та його доручень і розпоряджень. Кожен з нас давав довідку за своїм підписом (усі вони є в облдержадміністрації) на прохання голови ОДА. Моя довідка містить пропозиції щодо виходу з ситуації, що склалася. Відповідальність за те, що указ Президента про створення Національного парку і п'ять доручень Кабміну досі не виконані, ми покладаємо на органи місцевого самоврядування. Вони збурюють громадськість, створюють напруження. Я пам'ятаю атмосферу, яка була тоді, коли всі спільно створили парк. Може, хтось думає, що Національний парк можна ліквідувати? Парк має служити гуцулам. Четверо людей у районі диктують правила, бо мають свій бізнесовий інтерес. Як може підпорядковуватись їм місцеве керівництво і підтримувати неправдиву інформацію, що діяльність парку заважатиме розвиткові району або що парк створили «донецькі»?.. Люди добрі, облиште політику.

Василя ПРОРОЧУКА, директора Національного природного парку «Гуцульщина»:

— За час існування парку нас перевіряли близько 40 разів — правоохоронні, контрольні органи, Рахункова палата Верховної Ради України. Нещодавно — спільна комісія Кабміну і секретаріату Президента —перевіряли виконання указів Президента. В обласній державній адміністрації ця робоча група працювала тиждень, і жодних порушень у нашій роботі не виявили.

Під час роботи комісії в Івано-Франківську були присутні представники 15 природоохоронних організацій із різних міст України, які створили раду на підтримку парку і вирішили прийняти звернення до Верховної Ради України про дострокове припинення повноважень Косівської районної ради як такої, що приймає рішення, котрі суперечать Конституції України.

Колектив парку виграв суд проти голови лісової комісії райради Михайла Данилюка за поширення неправдивої інформації про роботу парку. Суд зобов'язав районну газету «Гуцульський край» надрукувати спростування. І найважливіше. Вже кілька разів сесія районної ради «слухає» звіт про роботу парку і приймає рішення про заборону НПП, визнає роботу керівництва незадовільною. Наших працівників не попереджують, не запрошують, попередні матеріали депутатам не видають. Яке відношення має лісова комісія райради до Національного, підкреслюю, Національного природного парку — питання риторичне. У режимі терору працювати неможливо. Ми будемо звертатися до Ніни Карпачової з вимогою розглянути це порушення прав людини в Косівському районі.

Як кажуть, світ того не бачив, що бачив Косів

Чого, крім грошей, бракує освіті?

ТОЧКА ЗОРУ

Вітчизняна освіта має серйозні надбання, у тім числі часів незалежності. Однак я знаю багато цікавих ініціатив, реформаторських починань, але не чув, щоб хтось їх узагальнював, припиняв експеримент, або його продовжував. Сьогодні, вважаю, потрібно зупинитись у коловороті «реформаторських подій», озирнутися та зробити певні уроки. Їх, як на мене, щонайменше п'ять.

Урок перший

Реформування освіти — справа потрібна і нагальна. Інша річ, що ми здійснюємо його безсистемно, непрозоро і без належного наукового обґрунтування. Найперше, що слід врахувати, — історичну традицію та соціальний стан освіти. Вони сформувались як базові цінності державності, суспільної свідомості та національної безпеки. Їхні витоки можна простежити історично, починаючи від Нестора-літописця, просвітницької діяльності Петра Могили і перших козацьких шкіл. Бували, звичайно, періоди низьких можливостей, пов'язані з катаклізмами й соціальними потрясіннями. Але в усі часи, змінюючись, наша освіта зберігала свій визначальний стрижень. Дуже важливо зберегти його. Варто пам'ятати й те, що від минулої епохи ми успадкували достатньо розвинуту систему, яка охоплювала мережу від дошкільних установ до системи перепідготовки й підвищення кваліфікації. За статистичними показниками Україна знаходилась на рівні більшості розвинутих країн. Інша справа — якісні показники. Особливо у сфері економічних і соціально-гуманітарних наук. Це ж можна сказати й про старі екстенсивні методи навчання, уніфікацію та догматизацію навчального процесу. Я вже не кажу про наше відставання в сфері технічного обладнання й комп'ютеризації.

Зміни, що відбулися, відкрили великі можливості, вони ж зумовили появу нових проблем. Вони не лише у недостатньому фінансуванні науки і освіти. Падає інтерес до навчання, знижуються якісні показники знань, деградує мораль. До того ж, як виявилося, більшість педагогів не готові сприймати світ таким, яким він є на межі тисячоліть. І навіть ті із них, хто намагається вирватися із жорстких обіймів старої логоцентричної системи координат, робить це на основі «приватних» педагогічних ініціатив, що будуються на поспішно видуманих або запозичених у світових педагогічних авторитетів програмах, способах і методах навчання. Й те, що наша школа зберегла свої позиції, сталося, гадаю, завдяки не «реформолатанню», а консервативному стрижню освіти.

Урок другий

Реформи в освіті та науці розпочинаються не із зміни вивісок, не з турботи про окремі столичні елітарні навчальні заклади нового типу, не з щедрих роздач подарункових додатків «національний», не з фінансування академічних інститутів за принципом «колгоспу» і тим паче, не з підвищення пенсій академікам. Хтось замислювався над тим, як на цьому «штопаному» полі живе сільська школа, периферійні навчальні заклади нового і не нового типу, молоді талановиті вчені і педагоги? Хтось намагався принаймні вселити їм соціальний оптимізм?

Звичайно, відкриття альтернативних ВНЗ — необхідна умова демократизації освіти. Але, погодьтеся, є й інший бік медалі — дискредитація вищої школи, якщо ці навчальні заклади відкриваються без належного наукового обґрунтування, а тим паче — без відповідних навчально-матеріальної бази, науково-педагогічних кадрів тощо. Хіба важко дійти думки, що університет — це не лише студенти, ліцензії на «віртуальні» спеціальності, приміщення, бібліотеки, спортивні комплекси, а ще й свої наукові школи, маститі вчені, що не досягається миттєво. Нинішня позиція Міністерства освіти і науки щодо псевдовузів, вважаю, правильна.

Анахронізмом на цьому тлі є існуюча сітка вузьких галузевих університетів (у кожному обласному центрі по 3—5), викладачі яких обслуговують по черзі кожен з них. Хіба не краще було б створити один конкурентоспроможний класичний університет? На науку слід виробити цілісний погляд, бо вона традиційно розглядається у нас як академічна, вузівська і галузева. І тут, на мій погляд, є лише один шлях: об'єднання академічних і галузевих установ з університетами. Щодо фінансування науки, то це слід здійснювати не в цілому, не за минулими заслугами маститих вчених, а залежно від реалізованих конкретних проектів, як це робиться у всьому світі.

Урок третій

Реформування освіти — це поворот до особистісної та культурної моделі освіти. Панівна сьогодні професійна модель здає свої позиції. Нова модель має будуватися на педагогіці особистості, утвердженні індивідуального підходу в навчанні. Ця модель, як і все суспільство, повинна створити передумови для того, щоб дитина могла якомога глибше пізнати себе, розвинути свої здібності й повною мірою реалізувати їх у зрілому віці. Патерналістська педагогіка повинна поступитися педагогіці співробітництва, конструктивність якої визначається спільним пошуком істини. Роль «оракула» в сучасному інформаційному суспільстві вже неприваблива і непродуктивна. Викладач повинен «шукати» істину разом з учнем.

> Як на цьому «штопаному» полі живе сільська школа, периферійні навчальні заклади нового і не нового типу, молоді талановиті вчені і педагоги?

Він разом з ним має переживати «проколи» у процесі того пошуку і разом з ним радіти, коли мети досягнуто.

Змістом сучасного освітнього процесу загалом має стати перехід від школи «знання задля знання» до життєцентричної школи (знання задля успіху), від школи знання до школи розуміння. «Чого я не розумію, тим я не володію», — справедливо зауважував Вольфганг Гете. Розуміння є однією з фундаментальних потреб і водночас здатностей людини. Розуміння — це здатність мислити на рівні розуму, здатність не так сприймати і переробляти інформацію, як відшукувати смисл цієї інформації, пов'язувати її із смислом подій теперішнього, минулого і майбутнього, робити все це надбанням індивідуального і колективного досвіду. Розуміння заповнює життя смислом, робить людину впевненішою в собі, і внутрішньо вільною. Нерозуміння не повинно бути підставою для покарання (негативна оцінка). Щоб у наших дітей розвинулася здатність до розуміння, їхня думка повинна стати розкріпаченою. Це потребує якнайпильнішої уваги не лише до зміни змісту і форм навчання, а й до розробки й впровадження нових методик контролю та оцінювання знань учнів.

Урок четвертий

Реформування в освіті — це не «штопання» на догоду часу та принципам (входження в європейський простір та окремих її ділянок). Йдеться не про окремі деталі. Освіта — це складна самоорганізуюча система, яка потребує і ставлення до неї як до системи і з боку держави, і з боку суспільства. Це передбачає, по-перше, формування нової економічної моделі, яка ґрунтувалася б на багатовекторності фінансування та продуманої системи економного ставлення до державних коштів. Якісна освіта дорого вартує. І це повинні розуміти не лише у Києві. Вже давно існує потреба в запровадженні місцевих податків, кошти від яких конкретно спрямовувались би на освіту. Слід надати можливість кожній школі мати свій рахунок в банку, вільно ним користуватись. Коли школа стане самостійним суб'єктом фінансових відносин — і спонсора буде легше знайти, і самі батьки на законній підставі зможуть передавати гроші школі. Мабуть, лише тоді слід очікувати появи у директорів шкіл, образно кажучи, господарської жилки. За таких умов будуть відроджені й підсобні шкільні господарства, побудовані міні-пекарні й міні-котельні, і школи забезпечуватимуться автономними енергоджерелами тощо. Що стосується ВНЗ, то тут, крім держзамовлення і фінансування за рахунок фізичних або юридичних осіб, варто запровадити принципово нову форму державного індивідуального кредитування. Крім того, слід переглянути стосунки між тими, хто готує кадри і хто їх замовляє. Сучасні комерційні структури, банки, отримуючи спеціаліста, повинні нести певні витрати за їхню підготовку в державному закладі. Зароблені навчальними закладами позабюджетні кошти жорстко тримаються в обіймах державного казначейства. Хіба у цих умовах можуть бути стимули їх заробляти або шукати нові джерела фінансування?

> Наша школа зберегла свої позиції завдяки не «реформолатанню», а консервативному стрижню освіти.

По-друге, реформа не буде послідовною, якщо ми не оптимізуємо навчальні плани, не ліквідуємо дублювань (базова школа — старша школа — вуз), які не лише обумовлюють додаткові фінансові витрати, а й роблять навчання нецікавим. Аналогічним повинен бути підхід до термінів навчання. Є багато вузівських спеціальностей, де навчальний процес штучно заповнюється або необов'язковими предметами, або тими, які вивчаються в середній школі. Цю проблему міг би розв'язати перехід до професійної школи. Але перші кроки, зроблені у цьому напрямку, зокрема, підготовка нових державних шкільних стандартів та підручників, свідчить, що у нас може «статися як завжди». Наприклад, двічі в базовій і старшій середній школі учням на уроках фізики пропонується фактично одна й та сама інформація (до речі, здобута наукою ще на початку ХХ століття!). Різниця лише в тім, що в першому випадку — з меншою кількістю формул, а у другому — з більшою. Ви не знайдете там жодного фізичного явища, відкритого в другій половині ХХ століття. Про яку нанофізику, квантові комп'ютери і новітні технології може йти мова!

З цією проблемою пов'язана і система підготовки та написання підручників. Те, що їх не вистачає, не означає, що їх видають мало. Не казатиму про те, що їх готують уже всі, хто вміє писати. Альтернативність, безперечно, повинна бути, але принаймні на етапі рукопису або експериментального видання невеликим тиражем. Такі підручники повинні пройти апробацію в школах і лише після цього кращі із них можуть бути визнані базовими. Не менш проблематичним є підготовка і видання вузівських підручників та навчальних посібників, де здебільшого відсутня будь-яка система, наступність та узгодженість системи знань.

По-третє, не менш важливе. Забезпечити динамізм змін в освіті неможливо без відмови від надмірної централізації як в її управлінні, так і у визначенні змісту освіти. Нова модель освіти має будуватися на двох рівнях: нормативному (за державними стандартами) і вибірковому, який має бути компетенцією регіонів та навчальних закладів. Але сформувати істинного фахівця, здатного до новацій, жодна освітянська модель не зможе, якщо вона не передбачає виробництва.

Урок п'ятий

Реформування освіти передбачає її демократизацію. А це не лише учнівське та студентське самоврядування, децентралізація, регіоналізація в управлінні, автономізація «перстом означених» навчально-виховних закладів, гуманізація відносин між суб'єктами навчання й педагогами. Це також системний перехід від державної до державно-громадської і громадсько-державної форм управління освітою. До речі, як того вимагає і відповідна законодавча основа розвитку системи органів самоврядування в освіті. Але закон є, а живемо — як живемо. Школа, вуз, сім'я і загалом громадськість стоять осторонь від формування фундаментальних засад національної школи. Справа освіти і виховання молоді повинна стати турботою всього суспільства. Лише тоді на зміну орієнтації на посередність (і в школі, і в університеті) прийде орієнтація на обдарованих дітей і, можливо, тоді однією із найважливіших підвалин реформування освіти стане так потрібна суспільству Національна програма підтримки обдарованої молоді.

Усе це спонукає не лише до глибоких роздумів (чи так ми усе робимо), а й потребує рішучих дій, інакше підготовлена плеяда молодих фахівців не лише не здатна буде здійснити прорив, а й поглибить економічний занепад країни.

Петро САУХ,
ректор Державного університету імені Івана Франка.

Житомир.

РЕГІОНИ

ЛУГАНСЬК

За документами — заміна труб, за фактом — розкрадання бюджетних коштів

Співробітники управління СБУ в Луганській області виявили факт розтрати посадовцями підприємства житлово-комунального комплексу одного з міст регіону бюджетних коштів, виділених на реконструкцію системи теплозабезпечення. Згідно зі звітними документами в будинках було успішно проведено заміну труб опалювальної мережі житлового району, за що комунальники перерахували підряднику 250 тисяч бюджетних гривень. Але, побувавши на місці, де мали вестися роботи, представники житлокомгоспу переконалися, що ніякої заміни не проводилося. Тут навіть не було вирито траншеї. Уздовж усього трубопроводу ґрунт не розкривався протягом кількох років і встиг покритися травою і чагарником. Ревізія підтвердила розтрату бюджетних коштів.

Алла АНТІПОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Підприємства платитимуть за газ більше

На чверть зросла ціна газу для бюджетних та промислових споживачів ВАТ «Івано-Франківськгаз». Як повідомили кореспондентові «Голосу України» в обласній Державній інспекції з контролю за цінами, з нового року тисяча кубічних метрів коштує 1121,6 гривні. Торік було 888 гривень. Однак для підприємств комунальної теплоенергетики ціни на голубе паливо не змінились і становлять, як і раніше, 686 гривень за 1000 куб. м. з урахуванням податку на додану вартість.

Дарина НАЗАРЧУК.

ОДЕСА

Одеситам представили лабораторію екологічного контролю, що не має аналогів

Її виготовлено на спецзамовлення управління екологічної безпеки Одеської міськради. Екологічний автомобіль обладнано автономним генератором, завдяки якому протягом чотирьох годин можна проводити дослідження.

— Це — штучний товар і аналогів в Україні він не має, — розповіла генеральний директор фірми-розробника і виготовлювача Валентина Філіпакі. Лабораторія обійшлася міському бюджетові в 2,5 мільйона гривень. Вона може проводити аналіз забруднення повітря, ґрунту і сипучих середовищ, радіаційний контроль води, повітря і ґрунту, а також вимірювати рівень електромагнітного напруження.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ЧЕРКАСИ

Популярний сайт відвідують щодня

Один із найпопулярніших черкаських інтернет-провайдерів відкрив сайт «Україніка». Основна його мета — популяризація, насамперед серед молоді, національної культури, творів мистецтва, класичної і сучасної літератури. Там вміщено масштабний архів української музики різних напрямів, найвідоміших кінокартин, словників, аудіокнижок тощо. Підтримала проект молодих інтелектуалів обласна організація Української народної партії. Адреса «Українiки»: www.ukraine.ck.ua.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 23 (4273)
СЕРЕДА, 6 ЛЮТОГО 2008

На здобуття Шевченківської премії висунуто моновиставу актриси **Галини Стефанової (на знімку)** «Польові дослідження з українського сексу» за мотивами роману Оксани Забужко

У столичній «Я-галереї» відкрито виставку львівського художника Андрія Сагайдаковського

НОВИНИ

ЛЬВІВ

Пінзеля пізнає світ

Великий майстер, скульптор, різьбяр світового рівня Іоанн Георг Пінзель народився близько 300 літ тому, залишив по собі унікальні твори і багато загадок для дослідників. Проголошений у Львівській, Івано-Франківській, Тернопільській областях Рік Пінзеля завершився, але дослідження і відкриття тривають.

На початку 2007-го про видатного митця знали чотири відсотки мешканців Львівщини, а наприкінці, як свідчать соціологи, — сімнадцять відсотків. Ще 1961 року відкрив Пінзеля директор Львівської Галереї мистецтв Борис Возницький. Завдяки йому вдалося знайти і зберегти не один шедевр майстра. Отже, це не міфічна фігура, хоча відомо про митця небагато. Пінзель жив і творив у Галичині (його підпис є на розписці: автор отримав гроші за виконання скульптур для львівського собору святого Юра).

Упродовж року Пінзеля відбулися виставки, наукові конференції, семінари. Виданий за сприяння Львівської облради альбом «Іоанн Георг Пінзель. Перетворення. Скульптура» отримав диплом переможця конкурсу «Краща книга України». В Бучачі, на Тернопільщині, на відновлення Ратуші, прикрашеної роботами Пінзеля, декілька мільйонів гривень виділив Президент України Віктор Ющенко. Один із бізнесменів Бучача відновив два пам'ятники роботи Пінзеля. Проведено спільні виставки творів майстра зі збірок Львівської галереї мистецтв, музеїв Тернополя та Івано-Франківська. Планується показ цієї виставки у 2008 році в Петербурзі, у Франції (Лувр).

Досвід співпраці у гуманітарній сфері надихнув організаторів на наступний проект. Наприкінці січня керівники органів влади трьох областей підпишуть у Львові спільну декларацію і проголосять Рік замків.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Старицький переміг Петровського

Колектив Хмельницького обласного муздрамтеатру вирішив відмовитись від свого імені. Понад сорок літ театр носив ім'я Григорія Петровського, радянського діяча. Колись вважалося за честь мати таку назву, й артистам старшого покоління було не просто забути про це. Однак рішення прийнято. Тепер колектив працюватиме під іменем корифея української драматургії Михайла Старицького, чиї п'єси віддавна йдуть у цьому театрі.

Ірина КОЗАК.

Японців підкорили, а до своїх не достукалися

Як солісти Луганського симфонічного оркестру Олена Босенко і Дмитро Шепеленко змусили японців зрадили своїм правилам

Щоб не затягувати інтригу, винесену в підзаголовок, одразу все пояснимо. Стриманість японців не дозволяє їм голосно висловлювати емоції. «Браво!» і «Біс!» у тамтешніх концертних залах не кричать, навіть якщо виступ музикантів дуже сподобався. Попереджені про це, Олена і Дмитро не розраховували зірвати в японської публіки шквал оплесків. І коли почули у залі голосне «браво!», навіть розгубилися: чи немає тут каверзи? Але луганські солісти справді підкорили японського слухача!

На гастролі до Японії молодих музикантів запросив Курт Шмід — австрійський диригент, який вже кілька років керує Луганським симфонічним оркестром. За цей час маестро допоміг колективу не тільки вийти на європейську сцену, а й бути визнаним вишуканою публікою зарубіжжя. Симфонічний оркестр побував на гастролях у багатьох країнах, йому аплодували в найпрестижніших концертних залах. Унікальність Курта Шміда, як особистості і музиканта, ще й у тому, що він дуже активно допомагає молодим талантам Донбасу. Ростить покоління українських артистів, якими пишатиметься наша країна. Олена Босенко і Дмитро Шепеленко саме з талановитих учнів австрійського маестро. Власне, поїздка до Японії вже зробила їх знаменитими. Дмитра, наприклад, уже після першого виступу запросили попрацювати в театрі Японії. «Я бачу вас у ролі Дон Жуана в музичній виставі!», — сказав луганському баритонові професор Фукуоко і запропонував підписати контракт на рік.

В Японію Олена та Дмитро поїхали як солісти австрійського симфонічного оркестру «Галла Штраус», що привіз у Країну східного сонця популярні твори австрійських композиторів. Переважно музику з оперет. Арія містера Ікса в виконанні Дмитра, пісня Джудітт, яку співала Олена, інші твори і зірвали оплески японської публіки. Виступати перед нею було непросто. По-перше, позначалася різниця в часі майже на десять годин, по-друге, трохи напружувала специфічність поведінки залу. Японці бояться вірусних захворювань (у них знижений імунітет), і на концерти європейців вони приходили в марлевих пов'язках. Зали величезні — до чотирьох тисяч слухачів, але акустика чудова, можна виступати без мікрофона.

Фото автора.

Спочатку і це бентежило, але Олена і Дмитро освоїлися.

Симпатій японців додалося, коли в невеликих аудиторіях Олена з Дмитром виконували українські пісні. Особливо сподобалася «Місяць на небі». У гастрольних афішах було сказано, що солісти австрійського оркестру представляють Луганщину! Японцям було цікаво довідатися, що артисти, які їм сподобалися, родом із України, малознайомої країни, багатої на такі таланти. От тільки Україна, на жаль, ці таланти не підтримує і не береже. Якби не австрійський маестро, молоді луганські солісти могли б тільки мріяти про таке міжнародне визнання. Перед поїздкою до Японії співаки кілька днів працювали з оркестром в Австрії. Збори на гастролі в дві країни були клопіткими і витратними. Довелося влізти в борги, щоб заплатити за візи і квитки. На концертну сукню для Олени гроші збирали всі родичі. 2008 року у Братиславі відбудеться міжнародний конкурс молодих виконавців, і Олена дуже хоче в ньому взяти участь. Але фінансові проблеми можуть перешкодити дівчині гідно представити тут камерне мистецтво України. Абсурдна ситуація: японців підкорили, а до вітчизняних чиновників достукатися не можемо.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

НА ЗДОБУТТЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ

Традиційно козацький процес мислення

Серед книжок, що номінувалися на Шевченківську премію, — дослідження музикознавця Ігоря Шрамка «Лілея на болоті, або Шевченкова кобза». Це своєрідна книжка, де є все: і скрупульозність дослідника, і пафос, і заперечення всіх попередників, і сміливо-несподівані гіпотези. Пропонуємо увазі читачів відгук на книгу, що надійшов до редакції поштою. Цей відгук помітно екзальтований — але не більше, ніж сама книжка.

«Ігор Шрамко недарма попереджує: писав свою «Лілею на болоті, або Шевченкову кобзу» для гетьманів та козаків! Треба читаючи і знати, і міркувати, і отримувати задоволення від процесу мислення. Традиційно козацького процесу. Ігор Шрамко зумів побачити цілковиту подібність української писанки зі скіфською Змієдівою — археологічною пам'яткою Скіфії 5 ст. до н. е.! Побачив особисто ту єдність культуру Скіфії та України, про яку визнані гетьмани наукові страшаться навіть помислити.

В цій книзі він прорубує і шлях до загадки козацького ймення. Шукає не манівцями стежок до ймення нашого козацького на Землі, а прямісінько — на Небо! І знаходить там — на небесах!

В книзі автором докладно пояснено, як народ побачив у Небі кольори козацької «Покрови»: жовті — блискавиць, сині — хмарграч... ...хмарГрозовиць. А вже на Землю козацтво перенесло її реальні символи. У жовто-синіх кольорах козацьких прапорів. Вгорі —жовтий, внизу — синій! У жовто-блакитних кольорах козацького вбрання — жовтий верх, синій низ!

А що поняття «козак» пов'язане з поняттям вічної «кози» — Місяця, то й про це нагадав нам Ігор Шрамко.

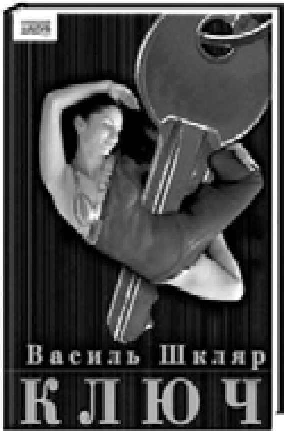
Автор знайшов чотирирогу «козу» на печатці козацькій XVIII ст. — згадав про чотирирогу «козу» трипільську. Згадав про звичаї скіфські та їхні обряди з «козами» дивними, химерними. Не забув нагадати іншим про нашу давнину... Справді захоплюючі факти для розуміння генези українського козака! Включно й козацькими бандурами, з їхніми «рогами» та «зміями». Все багатство назбирано в Шрамковій «Лілеї на болоті...».

Петро ПАНЧЕНКО,
доктор історичних наук, професор, віце-президент Української академії історичних наук, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат премії ім. Яворницького, генерал-полковник козацтва України.

Поворот ключа

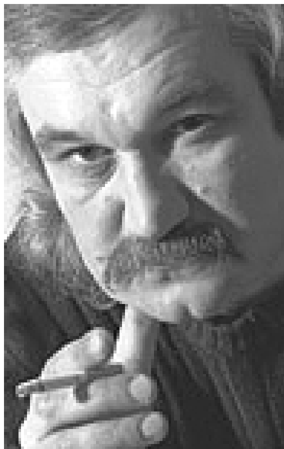
Серед книг, що висунуті цього року на здобуття Шевченківської премії, є принаймні одна, настільки ж бажана, наскільки й несподівана. Це роман Василя Шкляра «Ключ». Несподіванка в тім, що наша головна премія по-шановує як правило «високу» літературу, а «Ключ», за всіма ознаками, належить нібито до літератури масової.

Книжка витримала вже сім (!) видань, не рахуючи перекладів іншими мовами. Сім видань в нашій убогій книговидавничій ситуації — неабищо. Чому до «Ключа» такий інтерес, на перший погляд, зрозуміло: бо це немовби детектив. Але саме «немовби», бо це заодно також інтелектуальне чтиво. В цій книжці є те, що вдається далеко не всім хорошим письменникам — відкритість для різного читацького смаку й розуму. Василь Шкляр зумів написати «Ключ» так, що ця книжка однаково добре сприймається і петеушником, який, крім детективів, не читає нічого, і

філософом, який шукає в текстах важливі істини.

Ця книжка Шкляра належить до тих трьох книг, котрі в 1990-х роках змінили уявлення про сучасну українську літературу, яка може бути не лише «потрібна», а й просто цікава. Крім «Ключа», в цій трійці — «Рекреації» Андруховича та «Польові дослідження з українського сексу» Забужко. До речі, інсценізацію цього роману (моновистава актриси Галини Стефанової) теж, хоч і не без скандалу, висунуто на премію. Можливо, все це означає, що Шевченківський комітет, услід за «простим читачем», потроху розширює рамки оцінок

«високого» та «масового» мистецтва.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Довелося влізти в борги, щоб заплатити за візи і квитки

Римські канікули Лідії Оболенської

«Моє кіно може бути навіть без слів, але його розумітимуть люди всього світу»

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Рік тому ми розповідали читачам про талановиту вінничанку Лідію Оболенську. Ще школяркою дівчина грала у фільмах (найбільш відомі — телесеріал «Завтра буде завтра», «Помаранчеве небо»). В обох картинах Лідії доручили провідні ролі. Вона майстерно впоралася з ними. Торік витримала ще один іспит — стала студенткою Римської академії кіно. Одночасно вступила до російської Академії театрального мистецтва. Однак обрала для навчання Італію. З 16 студентів–першокурсників була єдиною іноземкою. Різдвяні канікули Лідія провела у Вінниці, у мами й бабусі.

Що таке дві стипендії

Мама майбутньої акторки, Катерина Олександрівна, зустріла доньку хорошою новиною: у нинішньому році їй пообіцяли ще одну стипендію. Протягом першого курсу Лідія отримувала іменну стипендію від вінницької міської влади — тисячу гривень щомісяця. Тепер ще одну тисячу гривень на місяць пообіцяла долучити облдержадміністрація. Начальник облуправління інформаційної політики Світлана Василюк підтвердила цей факт. Оболенські раді такій підтримці. Дуже вдячні всім, хто сприяв прийняттю такого рішення. Але якщо говорити відверто, названої суми вистачить лише на оплату житла. Якби ще трохи грошей від меценатів...

Без підробітків, каже Лідія, все одно не обійтися. Без них вона б не зуміла жити і навчатися — Рим, за її словами, найдорожче місто Італії. «Зате, — усміхаються карі очі дівчини, — там завжди сонце і люди безтурботні, принаймні вигляд у них такий».

Півтори тисячі євро за квартиру

— Ми вп'ятьох винаймаємо трикімнатну квартиру, — каже Лідія. — Будинок новий, але не в центрі Рима. За оренду платимо 1,4 тисячі євро, плюс ще 250 євро за комунальні послуги. На кожного припадає в середньому 320—350 євро на місяць.

Тому вінничанка змушена підробляти. На вихідні йде працювати офіціанткою в один з ресторанів. Але не в столиці. Тут, каже, непросто влаштуватися на роботу. Її місце підробітку — приблизно за дві години їзди від столиці. Заступає на зміну о десятій ранку в суботу й закінчує роботу в неділю о п'ятій вечора. За це платять сто євро. Та Лідія більше рада тому, що може досхочу наїстися. Хазяїн ресторану дозволяє куштувати будь-які страви.

В академії також є безплатний обід. Щоправда, раз на день. Про те, що доньці частенько доводиться залишатися голодною, мати дізналася випадково. Лідія якось обмовилася, що просила позичити грошей у сусідки по кімнаті. Бо дуже в той вечір хотілося їсти. Катерина Олександрівна каже, що не могла після цього стримати сліз. Ліда заспокоїла маму тим, що знає, заради чого терпить негаразди. «Зате я на дуже хороших правах порівняно з нашими заробітчанами, — каже дівчина. — Навчаюся у престижному вузі, до мене добре ставляться, цінують мій талант. Хоч буваю голодна (багато сил забирають практичні заняття, вони домінують у розкладі, теоретичний лише один предмет — історія кіно) зате почуваюся вільною, незалежною. Наші ж заробітчани принижені й безправні. Кого треба більше жаліти?..»

У кожного своя «дзвіниця»

Лідії здалося незвичним, що майстерність італійських акторів полягає в тому, щоб, граючи роль, робити все так, ніби тебе це не обходить. У нас, як і в росіян, все навпаки — ми кожну роль пропускаємо через своє серце й душу. Сповна живемо життям свого героя. І вони це належно оцінюють. Наша школа кіно, каже Лідія, має в Італії високу оцінку. «Коли в кіноакадемії дізналися, що я вступила до російської Академії театрального мистецтва, із подивом запитали: «А чому ж ти тоді сюди приїхала, а не залишилася в Москві?»

Дух тієї Італії, яку Лідія бачила раніше в італійських фільмах, відчувається у людей середнього й старшого покоління. Молодь уже інша. «Попервах мене дивувало те, як мої італійські ровесники спілкуються запанібрата з викладачами, — каже Лідія. — До них звертаються лише на «ти», телефонують на мобільний, запрошують у гості. Інколи незрозуміло, хто студент, а хто викладач. Ні в Києві, де я трохи навчалася на кіностудії імені Довженка та в університеті культури, ні в Москві такого нема». Їй дуже подобається, що в Римській кіноакадемії студентів майже не критикують. Це добре, бо, коли критикують, здається, що через твою невдачу життя зупиниться, — каже Оболенська. — А там дають змогу розкритися твоїм талантам без натиску на тебе».

Їй потрібен був час, щоб усвідомити, що все це пов'язано з культурою італійців. «Коли я зрозуміла, що саме такою є їхня культура й не треба все оцінювати лише з власної «дзвіниці», тоді мені від серця відлягло. До того душа рвалася навпіл, все шукала відповідь на запитання: чому в них так?..»

Фільм може бути без слів

З яким трепетом Лідія мріє про свій перший фільм! Хоча дівчина опановує в академії акторську майстерність, але використовує першу-ліпшу нагоду, щоб послухати лекцію з режисури. «Я відчуваю, що в мені проростає режисер», — каже співрозмовниця. Вона вже готується до створення свого фільму. Крім начерків сюжету, вона робить багато фотознімків. Їх стільки, що викладачі академії радять Оболенській влаштувати персональну фотовиставку. Можливо, колись вона це зробить.

— У моєму першому фільмі не буде проблем. Глядач не побачить там негативу, якого й так достатньо у нашому житті, — ділиться задумами Оболенська. — Домінуватиме любов. Багато любові. Може, це звучить банально, але саме на цьому почутті тримається світ. Картина сприйматиметься легко, буде чистою, як перший сніг.

Фото автора.

Лідія неохоче видавала свої задуми. Може, щоб не зурочити. Лише сказала, що картина може бути без слів. Мовчки теж можна розмовляти. Сюжет буде зрозумілий глядачам, незалежно від того, якою є їхня мова. Те, що Ліда хоче показати на екрані, буде доступне людям усього світу, переконана дівчина. «Я хочу подарувати глядачеві щось дуже світле і чарівно-казкове...».

До своєї гри в уже знятих фільмах Оболенська ставиться критично. Це при тому, що про її ролі в кіно уже тоді схвально відгукувалися Ада Роговцева, Богдан Ступка. «Кожну роботу треба виконувати професійно, — наголошує Ліда й додає: — І з цікавістю».

На запитання, де мріє зніматися після навчання, дівчина відповіла так: «Там, де буде цікаво, де будуть хороші режисери, цікаві ролі. Місце не має значення — Голівуд чи студія Довженка. Та й в Італії кіно зі світовими традиціями...». До речі, уже з третього курсу студентів Римської академії кіно залучають до зйомок у фільмах. З таким характером і наполегливістю, як у Лідії, можна не сумніватися, що наша землячка неодмінно заявить про себе в кіно. А поки що хочеться побажати студентці-другокурсниці якомога рідше залишатися без вечері. Щасти тобі в усьому, Лідіє!..

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: у Вінниці Лідію завжди чекає мама Катерина Олександрівна.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Можливо, хтось із меценатів виявить бажання підтримати талановиту українку, повірте, не пошкодуєте про це. Координати — в редакції.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Яремча може запрошувати зірок

Курортне містечко Яремча, що на Прикарпатті, тепер має Будинок культури, куди не соромно запросити зірку будь-якого рівня. У будівлі поміняли дах, а в концертній залі майже все — підлогу, крісла, сцену, опалення. Це недешево, та негоже містечку, яке недавно прийняло мільйонного туриста, не мати гарної концертної зали, кажуть у Яремчі. Приведення осередку культури до цивілізованих стандартів обійшлося в мільйон гривень. Не всі гроші з місцевого бюджету — спонсорська допомога надійшла від ВАТ «Укрнафта». А перерізав стрічку нової зали голова ОДА Микола Палійчук, який раніше був міським головою Яремчі й розпочав цю реконструкцію. Він прийшов з подарунком — новим мікроавтобусом. А нову сцену першими випробували вихованці дитячої школи мистецтв та Гуцульський ансамбль пісні і танцю.

Дарина НАЗАРЧУК.

ТЕРНОПІЛЬ

Імені Ярослави Музики

Двадцять шість самодіяльних художників Тернопільщини в обласному художньому музеї презентували майже сто своїх творів.

Мета виставки — визначитися з лауреатом обласної мистецької премії ім. Ярослави Музики. Уродженка області зробила значний вклад у розвиток українського живопису і графіки. Відома вона і тим, що на початку 1930 років минулого століття утворила у Львові асоціацію українських митців. За участь в УПА Ярославу Музику було засуджено до 20 років каторги, з яких вона відбула у Сибіру шість. Повернувшись до Львова, присвятила себе малярству, опікала самодіяльних митців. Обласну премію її імені засновано 2002-го, присуджується вона раз у два роки. Самобутній тернопільський художник Антон Гриб став четвертим її лауреатом. За словами директора художнього музею Ігоря Дуди, премія Ярослави Музики стимулює розвиток аматорського мистецтва на Тернопільщині, що й засвідчує виставка їхніх робіт.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Норильське повстання: історія в кінодокументах

Норильське повстання... Це сталося наприкінці травня 1953 року. Доведені до межі нелюдськими умовами життя і праці в'язні, серед яких було близько 70 відсотків українців, відстояли власну гідність. Історики назвали цей організований протест «повстанням духу». То була безпрецедентна акція непокори — на два місяці повсталі фактично створили у табірних пунктах Горлагу республіку із власним самоврядуванням і висунули радянському керівництву низку політичних вимог. Зрозуміло, що згодом повстання було придушене спецвійськами НКВС, а його ініціатори розстріляні.

Спогади очевидців тих подій лягли в основу документального серіалу «Загадка Норильського повстання», який створено режисером-постановником та оператором Михайлом Ткачуком на студії «Заповіт». Його показ днями відбувся в Національному музеї Тараса Шевченка.

Років з десять тому, працюючи над фільмами з нашої історії, Михайлові Ткачуку довелося зустрітися з колишніми вояками УПА, які відбували своє заслання саме в Норильську. Їхні розповіді вразили документаліста: як в особливому режимному таборі, відірваному від усього світу на тисячі кілометрів, посеред тундри, в зоні вічної мерзлоти вдалося піднятися і повести проти влади всемогутніх чекістів майже двадцять тисяч в'язнів? М. Ткачук вирішив відшукати очевидців тих подій. Протягом кількох років він взяв інтерв'ю у близько ста колишніх учасників тих подій в Україні, Грузії, Естонії, Канаді, Латвії, Литві, Польщі, Росії. Складність полягала в тому, що після звільнення у 1954—1956 роках колишні табірники давали підписку про нерозголошення, тому не кожен з них одразу наважувався на розмови. Перші три серії циклу створено у 2006 році — вони розповідають про тодішні події на загал. Наступні фільми циклу будуть присвячені окремим особистостям, котрі були свідками Норильського повстання. Перший з них — «Щаслива Настуся» щойно завершено. Це розповідь про унікальну долю Анастасії Тарнавської, що мешкає нині на Буковині.

Режисера та оператора Михайла Ткачука, що багато років працював на студіях Київнаукфільм, Укркінохроніка та на Кіностудії ім. Довженка і створив понад 50 науково-популярних і документальних стрічок, за документальний цикл «Загадка Норильського повстання» висунуто на здобуття Шевченківської премії в галузі кінематографа за 2008 рік.

Дмитро ІВАНОВ.

Опера без кордонів

Сьогодні на сцені Національного театру опери та балету ім. Т. Г. Шевченка зірки світової опери — українці за походженням виступлять у спільному гала–концерті «На Україну повернусь».

В останні роки існування СРСР і перші роки незалежності України багато вітчизняних оперних виконавців виїхали працювати за кордон і завдяки своєму таланту домоглися світового визнання. І тепер їхні голоси звучать у Віденській опері (Вікторія Лук'янець), у нью-йоркській «Метрополітен-опера» (Ольга Микитенко), у Варшавській (Андрій Шкурган) і Мюнхенській (Тарас Конощенко) операх, у Большому театрі Росії (Олег Кулько)... А сьогодні вже традиційно в супроводі симфонічного оркестру Національної філармонії України (головний диригент — заслужений діяч мистецтв України Микола Дядюра) вони співатимуть для свого, українського, слухача.

Головний режисер проекту, режисер-постановник Національної опери ім. Т. Г. Шевченка, заслужений діяч мистецтв України Анатолій Солов'яненко переконаний, що цей гала-концерт стане в музичному житті нашої країни подією, яка запам'ятається надовго.

Ольга ВІТЕР.

До відома учасників ТОВ «АЛЕКС БУД»

Збори Учасників ТОВ «АЛЕКС БУД» відбудуться 11.03.2008 року о 15 год. в приміщенні ТОВ «АЛЕКС БУД» за адресою: 04080, м. Київ, вул. Турівська, 31, офіс, 1.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Розгляд звіту Директора ТОВ «АЛЕКС БУД» Наконечного О. В. щодо результатів діяльності та господарсько-фінансового стану ТОВ «АЛЕКС БУД» за звітний період 2007 рік.

1.1. Розгляд річного звіту за 2007 р. щодо господарсько-фінансового стану ТОВ «АЛЕКС БУД» та балансу товариства за 2007 р.

1.2. Розгляд звіту директора щодо результатів діяльності ТОВ «АЛЕКС БУД» в 2007 р.

2. Затвердження річного звіту та балансу ТОВ «АЛЕКС БУД», розподіл чистого прибутку за 2007 рік, термінів і порядку виплати дивідендів.

3. Прийняття рішення щодо погодження (відмову у погодженні) звіту директора ТОВ «АЛЕКС БУД» Наконечного О. В.

4. Розгляд питання щодо підтвердження повноважень директора ТОВ «АЛЕКС БУД» та продовження з ним контракту на управління ТОВ «АЛЕКС БУД» у разі погодження звіту за 2007 р.

5. Прийняття рішення про звільнення директора ТОВ «АЛЕКС БУД» та призначення нового директора у разі відмови у погодженні звіту директора ТОВ «АЛЕКС БУД».

6. Визначення основних напрямків діяльності ТОВ «АЛЕКС БУД» на 2008 р.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 20.12.07 р. по справі № 5/616-07 визнано банкрутом приватне підприємство «Компанія Техноінвест» (м. Вінниця, пл. Жовтнева, 1, кв. 214, код 31542825).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарський суд Вінницької області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддею безстроково **Тісецького Сергія Сергійовича** відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України».

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) 15 січня 2008 року порушено справу №5/8-08 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Поділля», с. Бабчинці (24132, с. Бабчинці Чернівецького району Вінницької області, код ЄДРПОУ 03731879).

Розпорядником майна призначено Гонту Оксану Анатоліївну (21007, м. Вінниця, вул. Петра Запорожця, 46-А, кв. 11; ліцензія АБ №271776 від 10.04.06 р., моб. тел.: 8-067-723-95-05).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 28.11.2007 р. порушено справу про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Спецбудмонтаж» - код ЄДРПОУ 00233537, м. Львів, вул. Конюшинна, 7, п/р 26006301410646 у ЛЦВ «Промінвестбанк», м. Львів, МФО 325633.

Розпорядником майна згідно даної ухвали призначено арбітражного керуючого Надлонка Андрія Івановича, 79066, м. Львів, вул. Зубрівська, 25а/33. Ліцензія АБ № 216838 від 09.03.05.

Претензії кредиторів та можливих інвесторів приймаються протягом 30 днів з моменту публікації даного оголошення, до господарського суду Львівської області, Боржником та розпорядником майна.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) 10 січня 2008 року порушено справу № 5/615-07 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Соколянське» с. Сокіл (24124, с. Сокіл Чернівецького району Вінницької області, код ЄДРПОУ 30050506). Розпорядником майна призначено Глебова Василя Федоровича (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, ліцензія АВ № 158475 від 13.12.06 р., тел. (80432) 67-33-64, 67-33-66.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До уваги засновників ЗАТ «Азовінвест»

(87510, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Адмірала Луніна, 89. ЄДРПОУ 25102658).

Повідомляємо, що позачергові загальні збори засновників відбудуться 24 березня 2008 року об 11:00 за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Адмірала Луніна, 89 (каб. 36).

Реєстрація засновників (або їх представників) буде проводитися за цією адресою з 10:30 до 11:00 год. 24 березня 2008 року.

Порядок денний загальних зборів засновників: ліквідація ЗАТ «Азовінвест».

Інформація про продаж майна на аукціоні:

Організатори аукціону: Українська Універсальна товарна біржа та Брокерська контора ФГ «Озиме покоління».
Продається майно ВАТ АК «Свема»:

ЛОТ № 1: Обладнання.
Всього 35 найменувань обладнання.

Найменування	інв. номер	Рік. вип.
Машина продольно-поперечно резательн.	3053	1947
Машина для точн. резки пленки пополам	33526	1973
Точильно-шлифувальный станок	56103	1980
Токарно-винторезный станок	57487	1980
Токарно-винторезный станок	57488	1980
Унифиц. фрезерный станок	57491	1980
Вертикально-фрезерный станок	57490	1980
Плоскошлифовальный станок	57492	1980
Поперечно-строгальный станок	57493	1980
Вертикально-сверлильный станок	57494	1980
Точильно-шлифовальный станок	57497	1980
Насос 1,5Г-6-2,8-2СДВ	60277	1981
Насос 1,5Г-6-2,8-2СДВ	60278	1981
Насос 1,5Г-6-2,8-2СДВ	60289	1981
Насос 1,5Г-6-2,8-2СДВ	60294	1981
Оптиметр вертикальный	60501	1981
Лаборатория пластмасс	60519	1981
Выпрямительный аппарат	63013	1982
Сосуд распределительный	64809	1982
Куб 3,2 куб. м.	64832	1982
Установка приготовления р-ра подслоя	66422	1983
Установка приема растворителей	66423	1983
Емкость для транспортировки лака	68350	1984
Микроскоп «Биолам-Л-211»	70240	1985
Сварочный аппарат	70579	1985
Хроматограф ЛХМ-80	70935	1985
Станок для заточки верхних ножей	72111	1986
Заточной станок	72229	1986
Склеечный полуавтомат	79341	1988
Склеечный полуавтомат	79342	1988
Склеечный полуавтомат	79343	1988
Визитажный станок	89377	1993
Визитажный станок	89378	1993
Аппарат стальной эмалированый	91079	2000
Аппарат стальной эмалированый	91080	2000

Місцезнаходження майна: вул. Гагаріна, буд. 1, м. Шостка, Сумської області.

Початкова ціна продажу: 194428,80 (сто дев'яносто чотири тисячі чотириста двадцять вісім гривень 80 копійок) в т. ч. ПДВ.

Сума застави: 19445,00 грн. (дев'ятнадцять тисяч чотириста сорок п'ять гривень 00 копійок) без ПДВ.

Опис та стан майна: Дата вводу в експлуатацію — 1982-2000 р. Фізичний знос — 50% — 96%. Стан майна — морально та фізично застаріле, вузли потребують заміни та ревізії.

Загальні умови продажу:

- використання за призначенням;
- проведення розрахунків за придбане майно, здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня проведення аукціону;
- засоби платежу для фізичних та юридичних осіб — грошові кошти;
- переможець аукціону розраховується за експертну оцінку та рецензування в розмірі 9000,00 грн. (дев'яти тисяч грн.) з ПДВ на розрахунковий рахунок Брокерської контори протягом 3 днів з моменту проведення аукціону.
- ***у випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) <u>не повертається;</u>***
- повернення суми застави іншим учасникам протягом трьох діб після проведення аукціону, за виключенням суми банківських послуг.

Аукціон буде проведений **11 березня 2008 року** об 11.30 год. за адресою: Сумська область, м. Шостка, вул. Прорізна, 12, Брокерська контора УУТБ ФГ «Озиме покоління».

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні — за 3 (три) дня до дати проведення аукціону.

Реєстраційний внесок за лот (102 грн. 00 коп. разом з ПДВ) вноситься на Р/р 26009020647001 в СРУ ВАТ КБ «Надра» м. Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ «Озиме покоління», та сума застави (без ПДВ) вноситься окремо на Р/р 26008020647002 в СРУ ВАТ КБ «Надра» м. Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ «Озиме покоління».

За детальною інформацією звертайтесь до Брокерської контори ФГ «Озиме покоління» м. Шостка, вул. Прорізна, 12, або за тел. 8(05449) 7 01 75 та 8 (097) 926 35 77, з 9-00 год. по 17-00 год.

З приводу огляду та ознайомлення з майном звертатись за тел. 8 (097) 926 35 77, в термін з моменту публікації оголошення про продаж до дня проведення аукціону.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 10.01.08 по справі № 5/4-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Сергеєва Олега Олександровича (м. Вінниця, вул. Порика, 6, кв. 40, код 3105506890).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 08.01.08 р. по справі №5/43-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Шоломко Володимира Васильовича (м. Вінниця, вул. Енгельса, 31, код 2697311093).

Ліквідатором по справі призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор **суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Ліщенка Олега Валентиновича**, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс для продажу виставляється 1/2 квартири суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Ліщенка Олега Валентиновича, яка розташована за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, пр-т Металургів, буд. 137, кв. 78, загальна площа - 17,9кв.м., початкова ціна продажу - 46654,08грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2332,70грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 29 лютого 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 10 березня 2008р. об 11.00 год. у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Ліщенка О.В.

Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Уточнення до публікації фінансового звіту АКБ «Імексбанк» за IV квартал 2007 р. в газеті «Голос України» № 17 (4267) від 30.01.2008 року.
З технічних причин додатково надруковану примітку:

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"
за _IV_ квартал 2007 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	на 01.01.2008 року	на 01.01.2007 року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	100 666	69 233	+31 433
2	Сумнівні гарантії та поручительства	-	-	-
3	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	3 636	44	+3 592
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	94 500	45 676	+48 824
5	Надана застава	200 057	44 117	+155 940

вважати недійсною.

Господарський судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 08.01.08 р. по справі № 5/48-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Парандюк Олену Вікторівну (м. Вінниця, вул. Київська, 154, кв. 24, код 3025102026).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел. 46-04-04, 46-49-56).

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Статус»

Адреса: 02160, м. Київ, пр-т Возз'єднання, 15, офіс 109, т/ф 492-99-73 (72, 71)

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів № ВА 1968841 у зв'язку з його втратою визнається недійсним.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 28.01.2008 року по справі № 15/932-б порушено справу про банкрутство приватного підприємства «Шукрід» (03058, м. Київ, вул. Гарматна, 28/1, код 24594062, р, № 260001886 в АКБ «Перкомбанк» в м. Києві, МФО 321712). Адреса суду: 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Дранченко Валентину Михайлівну (ліцензія серії АВ № 158455 від 11.12.2006 року).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор СТОВ "Мічурінське",

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи СТОВ "Мічурінське", які знаходяться за адресою: Донецька область, Мар'їнський район, с. Катеринівка та с. Антонівка: 1. Будівлі та споруди (12 найменувань) під розбирання, початкова ціна продажу - 18973,70грн. у т.р. ПДВ, гарантійний внесок - 948,69грн. 2. Вежа БР-15 під розбирання, початкова ціна продажу - 339,37грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 16,97грн. Зі списком активів та фіксованими умовами аукціону можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів до 13.00 год. 18 лютого 2008р. включно. Аукціон відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 19 лютого 2008р. о 11.00 год. на товарній біржі "Кальміуська" за адресою: м. Донецьк, пр-т Ілліча, 89 (8 поверх). Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором СТОВ "Мічурінське".

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 08.01.08 р. по справі №5/52-08 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності Зозулю Андрія Петровича (м. Вінниця, вул. Некрасова, 42, кв. 59, код 2927507150).

Ліквідатором по справі призначено - ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

Постановою Господарського суду Харківської обл. від 26.02.2007 р. по справі № Б-31/51-07 ПП «Ласуня+», код в ЄДРПОУ 322237344, м. Харків, вул. Танкопія, 21, кв. 15, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду Харківської обл. від 15.10.2007 р. по справі № Б-31/51-07 ліквідатором ПП «Ласуня+» призначено арбітражного керуючого Дармостука А. Л. (ліцензія АВ № 081185 від 10.08.06 р., м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

В зв'язку з помилкою, що була виявлена після публікації Фінансової звітності за IV квартал 2007 року, ВАТ «Універсальний Банк Розвитку та Партнеорства» надає виправлену примітку «Баланс за за IV квартал 2007 року

Баланс за IV квартал 2007 року

ВАТ "Універсальний Банк Розвитку та Партнерства"

м. Київ, вул. Дегтярівська, 48

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1/	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	100185	78903
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	33715	12648
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2	Резерви у відсотках до активу	0,00	0,00
3	Кошти в інших банках	320909	145322
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(28963)	(23749)
3.2	Резерви у відсотках до активу	9,03	16,34
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	0	0
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	76950	16166
5.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(191)	(4)
5.2	Резерви у відсотках до активу	0,25	0,02
6	Кредити, що надані:	702025	751221
6.1	Юридичним особам	429221	525897
6.2	Фізичним особам	272805	225325
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(51174)	(53298)
6.4	Резерви у відсотках до активу	7,29	7,09
7	Цінні папери, що утримуються до погашення	0	0
7.1	Резерви під знецінення цінних паперів, що утримуються до погашення	0	0
7.2	Резерви у відсотках до активу	0,00	0,00
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
9	Основні засоби	20335	9224
10	Нематеріальні активи	1201	1159
11	Нараховані доходи до отримання:	13926	8874
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	158	111
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	238	126
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(283)	(182)
11.4	Резерви у відсотках до активу	71,46	76,79
12	Відстрочений податковий актив	30	26
13	Інші активи	7443	3789
13.1	Резерви під інші активи	(98)	(4)
13.2	Резерви у відсотках до активу	12,41	0,58
14	Довгострокові активи призначені для продажу	0	0
14.1	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримують з метою продажу	0	0
14.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
15	Усього активів	1196010	950095
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	158759	114986
17	Кошти юридичних осіб	382744	334870
18	Кошти фізичних осіб	455535	311478
19	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	0	0
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	15500	24900
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	14388	7372
22	Відстрочені податкові зобов'язання	257	914
23	Інші зобов'язання	7101	1427
24	Усього зобов'язань	1034284	795947
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	140000	140000
26	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
27	Емісійні різниці	0	0
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	3534	1574
29	Резерви переоцінки основних засобів, у тому числі:	0	0
29.1	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
29.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
30	Резерви переоцінки цінних паперів	677	757
31	Прибуток/Збиток минулих років	5959	3980
32	Прибуток/Збиток поточного року	11556	7837
33	Усього власного капіталу	161726	154148
34	Усього пасивів	1196010	950095

Голова Правління — **Матузенко Г.В.**

Головний бухгалтер — **Шапран Ю.В.**

Постановою Господарського суду Київської області від 28.03.2007 року у справі № Б11/080-07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Григор'єва Бориса Івановича (ідентифікаційний код 2237509793), що знаходиться за адресою: вул. Інтернаціональна, 6, кв. 177, м. Фастів Київської області.

Ліквідатором призначено Фастівську об'єднану державну податкову інспекцію.

Кореспонденцію надсилати на адресу Фастівської ОДПІ: вул. Кірова, 28, м. Фастів, Київської області, 08500.

Втрачену печатку Суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Григор'єва Бориса Івановича (ідентифікаційний код 2237509793), вважати недійсною.

Втрачені печатки і штампи банкрута Закритого акціонерного товариства "МОЛОДОСТЬ" (86400, Донецька область, м. Єнакієве, вул. Партизанська, 123, код ЄДР 24462900) вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Київської області від 23.01.2008 року у справі № Б11/473-07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Демидова Вадима Тихоновича (ідентифікаційний код 2032007938), що знаходиться за адресою: вул. Незалежності, 43, м. Фастів Київської області.

Ліквідатором призначено Фастівську об'єднану державну податкову інспекцію.

Кореспонденцію надсилати на адресу Фастівської ОДПІ: вул. Кірова, 28, м. Фастів Київської області, 08500.

Втрачену печатку Суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Демидова Вадима Тихоновича (ідентифікаційний код 2032007938), вважати недійсною.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 29 січня 2008 р. у справі № 12/49/07 припинено процедуру санації комунального підприємства «Михайлівське виробниче управління житлово-комунального господарства» (7200, Запорізька область, Михайлівський район, смт. Михайлівка, вул. Пушкіна, б. 187, код ЄДРПОУ — 03345515, р/р 2600503191 у Михайлівському відділенні № 3306 ВАТ «Ощадбанк», МФО 373243), припинено повноваження керуючого санацією Шутова О. М., комунальне підприємство «Михайлівське виробниче управління житлово-комунального господарства» визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Моісеєва Юрія Володимировича (ліцензія АБ № 271577 від 28.11.2005 р., 72316, м. Мелітополь, ІІІ-й пров. Малюги, 13, а/с 105, тел. (050) 322-37-88).

Інформація про отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин ЗАТ «Вовчанський комбінат хлібопродуктів», промплощадка -хлібоприймальне підприємство

ЗАТ "Вовчанський КХП" хлібоприймальне підприємство має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Територія промплощадки хлібоприймального підприємства ЗАТ «Вовчанський комбінат хлібопродуктів» розташована за адресою: 62501, м. Вовчанськ, вул. Залізнична, 42, Харківська область.

Основним видом виробничої діяльності є прийом зерна, сушка, зерноочищення та зберігання на складах.

Виробнича потужність підприємства складає 23900 т зерна на рік. Підприємство складається з наступних підрозділів:

● Механізований склад силосного типу, зерносушарки, зерносховища, приймально-очисна вежа, склад паливно-мастильних матеріалів, устаткування для очищення зерна, також проводяться електрозварювальні та фарбувальні роботи епізодично.

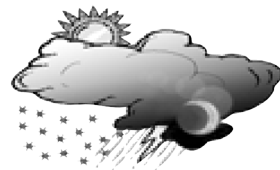
На проммайданчику підприємства знаходиться 45 джерел викидів, на яких відбувається викид в атмосферу наступних забруднюючих речовин, в т/рік: пил зерновий — 2,23557, сажа — 0,02624, ангідрид сірчаний — 0,61005, ацетон — 0,007, спирт н-бутоловий — 0,01, бутилацетат - 0,01, ксилол — 0,069, толуол - 0,05, спирт етиловий — 0,015, етилцеллозольв — 0,008, уайт-спирит — 0,0563, фарба аерозоль — 0,0165, олефіни С15-С18-0,01, азоту оксиди (в п. на NO_2) — 0,060871; вуглецю окис — 0,1336, ванадію п'ятиокис — 0,00082, пил абразивно-металевий — 0,006, пил металевий — 0,06048, заліза (ІІІ) оксид — 0,00163, марганцю двоокис — 0,00018, вуглеводні — 0,01278, бенз(о) сирен — 7,5Е-8, бензин — 0,00788, керосин — 0,00555, азоту окис — 0,00089, метан — 0,0129. Валовий викид забруднюючих речовин складає 3,97508 т/рік.

Проведені розрахунки розсіювання забруднюючих речовин в атмосферному повітрі по програмі «ЕОЛ», яка погоджена Мінприроди України (версія 3,5, узгоджена з ГГО ім. Войкова вих. № 117/23 від 15.02.96 р.). Аналіз результатів розрахунків забруднення повітряного басейну викидами від ХПП ЗАТ «Вовчанський КХП» на існуюче положення показав, що перевищення санітарних норм на межі нормативної СЗЗ та в сельбишній зоні відсутнє.

Вплив роботи ХПП ЗАТ «Вовчанський КХП» на оточуючу атмосферу визначається на підставі аналізу результату розсіву забруднюючих речовин в приземному шарі атмосферного повітря, який показав, що максимальна концентрація на межі нормативної санітарно-захисної зони не перевищує по вмісту забруднюючих речовин 0,89 ГДК, що відповідає вимогам «Державних санітарних правил охорони атмосферного повітря населених місць» 201-97.Зауваження повідомляти за телефонами: Державна адміністрація Вовчанського району, 8-05741-4-26-10.

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 23 (4273) СЕРЕДА, 6 ЛЮТОГО 2008

7 лютого в Україні без опадів. Температура істотно не зміниться і становитиме вночі 1–7° морозу, на крайньому півдні та заході від 3° морозу до 3° тепла; вдень в Україні 0–5° тепла, у південній частині до 9° тепла, на північному сході місцями 1–3° морозу; в Карпатах вночі 2–7° морозу, вдень 0–4° морозу. В наступні дні на більшій частині території країни місцями випадатиме помірний сніг.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 ЛЮТОГО

❑ **1793.** Помер італійський драматург Карло Гольдоні. Автор 267 п'єс, зокрема "Слуга двом панам", "Хазяйка заїзду". ❑ **1801.** У Києві на Подолі відкрито перший Контрактовий будинок. ❑ **1898.** Народилась видатна російська актриса, уродженка Києва Алла Тарасова. ❑ **1903.** Народився письменник Юрій Шовкопляс. ❑ **1918.** Декрет Раднаркому про запровадження з 14 лютого календаря нового стилю (григоріанського), за яким ми нині і живемо. ❑ **1929.** У Відні завершився Конгрес українських націоналістів. Прийнято рішення про створення ОУН. ❑ **1958.** Утворення Спілки працівників кінематографії УРСР. ❑ **1968.** У Гренoблі (Франція) відкрились X зимові Олімпійські ігри.

АНОМАЛІЇ

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Лопато, я тебе люблю!

Надзвичайно небезпечна і надто вигадлива форма сексуальних збочень формується на безкрайніх просторах американського Середнього Заходу, який називають житницею США. Один фермер у похмурій одноманітності самотнього існування вступив в еротичний зв'язок зі... своїм вірним знаряддям праці — бороною. Склалося так, що тільки з нею і завдяки їй він міг отримувати сексуальне задоволення. Важко сказати, як розвивалися їхні «стосунки», але зрештою фермер повісився на піднятій бороні.

Схожий випадок стався в штаті Айова. Самотній фермер закохався у свій трактор. Дав йому ім'я, присвячував машині любовні вірші й у листах до рідних і знайомих згадував про нього, як про людину. І цей любовний зв'язок також закінчився трагедією.

На думку психологів, у самотніх чоловіків, які працюють у безлюдній місцевості, за порогом гальмування можуть виникати сексуальні видіння, головна роль в яких зазвичай належить їхньому улюбленому інструменту, адже зрештою ніхто не бачить і не заважає їм. Однак, як показує практика, любовні ігри зі знаряддями праці нерідко призводять до фатального результату.

АНЕКДОТ

Принципи

Познайомився хлопець з дівчиною. Погуляли. Хлопець і каже:

— Ну що, може, поїдемо до мене?

Вона відповідає:

— Ти знаєш, я тобі прямо скажу. Я, напевно, несучасна, але в мене такі принципи. Одне слово, я вирішила залишатися дівчиною, доки не буду впевнена, що я справді люблю того чоловіка, який поруч зі мною.

— Ну що ж... Важкувато, мабуть, так жити...

— Та взагалі ні. От чоловік, той психує...

Феномен репутації

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Сиділи ми в редакції нашого тижневика з відомим кінодраматургом Євгеном Оноприєнком, пили чай і розмовляли «за життя». Якось, не змовляючись, усі заговорили про репутацію: мовляв, перші років двадцять—тридцять працюєш на ім'я, а потім уже воно працює на тебе. Так, як правило, і в журналістиці, і в кіно. «Хоча бувають винятки», — хитро посміхнувся співрозмовник, і ми вже зрозуміли, що почуємо ще одну цікаву історію.

«Таке трапляється дуже рідко, коли один якийсь випадок може сформувати стійку позитивну репутацію. Але трапляється. Одного разу на зйомках в Одесі я познайомився з таким собі Іволгіним — адвокатом, котрий був консультантом одного із фільмів. Репутація цієї людини ще з воєнних часів була така висока, що про неї знали не тільки фахівці, а й багато людей, котрі не мали жодного стосунку до юриспруденції. Ми один одному сподобалися, і він у хвилини одкровення зненацька розповів мені, як несподівано став відомим адвокатом. Тоді, у тридцяті роки, все йшло конвеєром — по суті, без суду і слідства. Вночі взяли, відразу «трійка» — вирок: ворог народу. Але часом про людське око влаштовували й показові процеси. Ось на один такий й викликали Іволгіна і призначили адвокатом у якоїсь Зверезомб-Зубаревської.

— Я справу подивився і знітився, — згадував Іволгін. — Що там захищати? Зрозуміла річ — вишка! Обвинувачували її у співпраці з білими офіцерами в Криму: і сама зізналася, і свідки були, навіть газетка білогвардійська додана була з повідомленням про якийсь пікнік, де була і вона. І висновок слідчих — пособництво білим бандам. Вочевидь, вишка! Зустрівся я з нею. Ну що тут придумати? Як би самого не замели відразу, в залі. Ну, суд іде, я стараюся. Нехай би їй табір, заслання — аби не вишка! Та що я можу зробити? Прокурор гнівом палає, обурені трудящі таврують і вимагають. І тут дають їй останнє слово.

— Усе це правда, — каже вона. — Жила з білими офіцерами. А потім червоні прийшли, я й з їхніми командирами жила. А чого ж? Я ще і з французькими офіцерами жила. А після червоних — знову білі, я з ними... А потім їх червоні прогнали — то я знову з червоними. А потім...

— Сто-оп! — заволав суддя. — Стоп, перерва!..

А потім уже мені розповіли: він у кімнаті так і заметушився, за голову схопився.

— Що ми робимо? — мало не плаче. — Та вона ж звичайнісінька б... рядова. Їх тисячі. Що ж ми тут політичний процес ліпимо? Та нас засміють!

Одне слово, дали їй років три за аморалку, хоча й тягли на суддю здорово. Але головне — всі впевнені були, що це я порадив їй таку тактику обрати і спосіб захисту. А я сам слухав її, розвісивши вуха. Але ніхто і ніде мені не вірив потім. Усі з розумінням кивали головами. Так і народилася моя юридична слава...

— Схожа історія, коли все той же випадок докорінно змінив ситуацію, сталася свого часу і з нагородженням на кінофестивалі в Баку фільму Василя Шукшина «Калина червона». Але про це розповім наступного разу, — пообіцяв нам оповідач і невдовзі слова свого дотримав.

В. Н.

Смак смерті

КУНСТКАМЕРА

Американському кулінарному репортеру Беннету Болітону смерть зазирнула в очі п'ятнадцять років тому, коли він скуштував японський делікатес — отруйну рибку фугу, здатну вбити миттєво. Сідаючи за стіл, він знав страшну статистику, що, наприклад, у Японії, де фугу дуже дорога, аристократична страва, щорік близько ста відвідувачів ресторанів не доживали до десерту. Риба має бути очищена з ювелірною ретельністю. На жаль, не завжди це дотримувалося.

...Беннет Болітон зрозумів, що помирає. Йому залишалося жити лише якихось дві-три секунди. Обличчя його палало, чоло покрилося холодним потом, серце скажено калатало. На блюді лежала риба фугу, яку він, власне, мить тому спробував. Він знав, звичайно, що погано очищена фугу вбиває за 20—30 секунд, паралізуючи м'язи, затримуючи подих, уповільнюючи роботу серця. Порятунку немає.

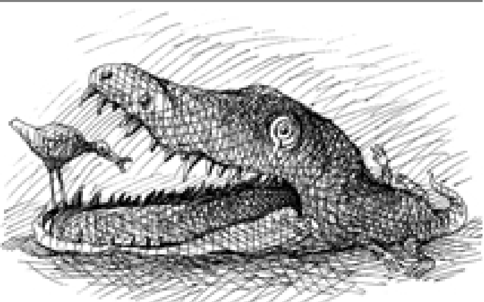
Минуло п'ятнадцять хвилин, як Болітон увійшов до нью-йоркского ресторану «Хакубай», що спеціалізується на японській кухні, і один з небагатьох за межами Японії, де подають страви з фугу. Насамперед він запитав офіціанта, чи багато відвідувачів замовили того дня фугу. Почувши у відповідь, що він перший, відчув страх. Але ж заради цього він сюди і прийшов. Кулінарний репортер повинен іти на ризик. Редакція «Enquirer» замовила йому статтю про смертельну страву. Він міг і не погодитися.

Йому подали фугу в трьох видах: дві страви були із сирої риби, а третя — із запеченої. Рахунок становив 140 доларів. «Остання вечеря», — подумав репортер і записав ці слова в блокнот, перш ніж взятися за дегустацію. Він почав із сирої фугу. Умочивши шматочок риби в зеленуватому соусі, Болітон хоробро відправив його до рота. Відразу відчув, що серце розриває грудну клітку. Губи задерев'яніли, а очі полізли на лоба. Секунд тридцять, затаївшись, він чекав смерті.

Коли вона не настала, а серце почало заспокоюватися, і вже вистачало повітря, Беннет Болітон зрозумів, що сталося. Це була дія не чого іншого, як зеленуватого пекучого соусу, в який він умочив фугу. Напевно, з ним не зрівнялася б розплавлена сталь. «Я з'їв усе, — зізнався репортер. — У фугу чудовий неповторний смак. Це воістину королівська риба. Для сміливців, любителів російської рулетки — це смак життя. А я пізнав смак смерті і, дочекавшись десерту, оплатив рахунок».

Який гонорар отримав сам Болітон, так і залишилося таємницею...

З УСЬОГО СВІТУ

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Крокодил, що зникає

Як відомо, загін крокодилів складається з трьох сімейств. Одне з них — гавіали, представлене єдиним видом — гангськими гавіалами. Вигляд цього крокодила (як, утім, і всіх представників цього загону) страхітливий: широко роззявлена пащека, засіяна більш ніж сотнею зубів, могутнє тіло завдовжки від чотирьох до шести з лишнім метрів. Задля справедливості треба зазначити, що гавіали становлять реальну загрозу лише для риб, на людину вони практично ніколи не нападають. Живуть ці водяні плазуни в річках, що стікають з Гімалаїв на півночі Індостану, зокрема, в Гангу; люблять швидкі потоки, що мчать між високих берегів, але охоче приязні й до глибоких заплав, обожнюють грітися на сонці на піщаних пляжах.

Людину, повторимо, гавіали не чіпають, натомість людина «дістає» їх: уже один тільки факт наступу господарської діяльності на ареал цих крокодилів спричиняє різке зниження чисельності популяції. Ніні у річках Індії, Непалу і Пакистану залишилося лише кількасот дорослих гавіалів.

Як потрапити в «нікуди»

Чи знаєте ви, що найкоротша дорога в «нікуди» проходить через мис «Три пойнтс» на північному узбережжі Гвінейської затоки. Так назвали його колишні моряки, і не даремно. Адже «Три точки» — єдине на материку місце, розташоване найближче до географічної точки земної кулі, де зустрічаються нульовий меридіан з екватором і нульовою висотою.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

Волосся та... інтелект

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Як визначити інтелект людини? Питання не пусте, недарма відповідь на нього шукають у багатьох наукових лабораторіях. Складають тести, часом такі хитромудрі, що самі екзаменатори, відповідаючи на них, отримують дуже низькі оцінки. А мета вкрай прагматична: щоб роботодавець міг точно визначити, підходить йому цей працівник чи ні?

Оригінальне вирішення цієї проблеми запропонував психіатр Айкаради Аліаса, пакистанець за походженням, професор одного з американських університетів. На його думку, чоловіки з сильним волосяним покривом на тілі мають і вищий ступінь інтелекту. Свій висновок учений обгрунтовує тим, що лише у 10 відсотків чоловічого населення Сполучених Штатів сильний волосяний покрив. Але от серед студентів американських університетів таким є майже кожен другий. А щоб вчитися, потрібні мізки.

Багато вчених не розділяють погляди професора, а один з опонентів єхидно зазначив: «Якщо вірити Аліасу, то Ейнштейн мав бути схожий на мавпу».

Редактор номера Віталій **ЖЕЖЕРА.**

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 353

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-236

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

